

OPTIMIST

IZ G.E.J. SRBIJU

Mart - april 2012. Broj 5
Godina II Besplatni primerak

EVROVIZIJA

Upalite vatru, ali ne i lomaču za pedere!

Ashok Murty:
ZAŠTO PEDERI (U SRBIJI)
NEMAJU POJMA O MODI?

TEMA BROJA
IZBORI 2012.

KALENDAR LJUDSKIH PRAVA 2012

PROLEĆE

LETO

JESEN

ZIMA

Uprava za ljudska i manjinska prava tokom 2012. godine realizuje program Kalendar ljudskih prava.

Osnovni koncept **Kalendar ljudskih prava** podrazumeva da svaki mesec u godini bude posvećen, odnosno obeležen, nizom aktivnosti koje će doprineti unapređenju i zaštiti ljudskih prava i položaja ranjivih društvenih grupa i manjina, promociji tolerancije i ostalih demokratskih vrednosti, kao i borbi protiv diskriminacije i nasilja u našem društvu. Izbor tema prati međunarodne praznike UN koji se obeležavaju tog meseca, odnosno praznike koji se tokom određenog meseca obeležavaju u svetu.

Kalendarom ljudskih prava 2012 obuhvaćene su sledeće oblasti i teme:

mart – mesec posvećen unapređenju položaja i prava žena

april – mesec posvećen unapređenju položaja i prava nacionalnih manjina

maj – mesec posvećen promociji različitosti i borbi protiv diskriminacije

jun – mesec posvećen unapređenju položaja i prava LGBT populacije

jul – mesec posvećen unapređenju položaja i prava izbeglica i interno raseljenih lica

avgust – mesec posvećen unapređenju položaja i prava mladih

septembar – mesec borbe protiv nasilja

oktobar – mesec posvećen unapređenju položaja i prava starih

*novembar – mesec posvećen unapređenju položaja i prava dece, kao i obeležavanju
"Nedelje tolerancije"*

*decembar – mesec posvećen unapređenju položaja i prava osoba sa invaliditetom,
kao i obeležavanju "Nedelje ljudskih prava").*

Kalendar ljudskih prava realizuju organizacije civilnog društva

Sve informacije o konkursima i ostalim aktivnostima Uprave za ljudska i manjinska prava dostupne su na internet prezentaciji Uprave za ljudska i manjinska prava

www.ljudskaprava.gov.rs

МИНИСТАРСТВО ЗА ЉУДСКА И МАЊИНСКА ПРАВА,
ДРЖАВНУ УПРАВУ И ЛОКАЛНУ САМОУПРАВУ
Управа за људска и мањинска права

Nutri-Mag

kapsule

Sprečava formiranje i rast kristala Ca oksalata i Ca fosfata koji čine najčešću formu kamena u bubrežima i mokraćnim kanalima

■ Magnezijum sprečava agregaciju (slepljivanje) kalcijum oksalatnih i rast kalcijum fosfatnih kristala. 70% kalcijuma u mokraći može se isključiti iz procesa kristalizacije korišćenjem Nutri-Maga.

■ Magnezijum se u urinu vezuje za oksalate stvarajući rastvorljiv kompleks i snižava stepen zasićenosti urina oksalatom.

■ Citrat se u urinu vezuje za kalcijum, bitno smanjujući zasićenost urina što je prava prevencija kalkuloze.

■ Dovodi do povećanja pH urina što nepovoljno utiče na soli mokraćne kiseline.

Kompleks kombinovanih
BIOFLAVONOIDA sa
antioksidativnim svojstvima

poboljšava
integritet sluznice mokraćne bešike

kod intersticijalnog cistitisa
kod sindroma hroničnog bola u karlici
kod hroničnog nebakterijskog prostatitisa

Proxana

ZA OČUVANJE FUNKCIJE PROSTATE

PROXANA® može pomoći kod:

- benigne hiperplazije
- hroničnog prostatitisa
- akutnog ili hroničnog bakterijskog prostatitisa

PROSTATE GLAND

PROXANA® sadrži:

LIKOPEN

je karotenoid normalno prisutan u paradajzu i drugom povrću. On pomaže u održavanju zdrave funkcije prostate i smanjuje oksidativna oštećenja ćelija i tkiva prostate.

EKSTRAKT ZELENOG ČAJA

Epigallocatehin galat je jedan od najvažnijih sastojaka zelenog čaja. On pomaže u jačanju odbrane organizma od oksidativnih oštećenja od strane slobodnih radikala i smanjuje propadanje ćelija zbog oksidativnog štetnog uticaja.

EKSTRAKT NARA

Elagična kiselina je polifenol koji se nalazi prirodno u voću, pre svega u naru. Ima veoma jako antioksidativno dejstvo i štiti organizam od slobodnih radikala.

Selen i cink su minerali neophodni za zaštitu ćelija koju ostvaruju eliminacijom slobodnih radikala.

EZEREX®

Osnovna metabolička podrška seksualnoj aktivnosti muškaraca sa erektilnom disfunkcijom različitog uzroka

Ezerex deluje tako što:

- štiti endotel od štetnog dejstva slobodnih radikala
- obnavlja integritet endotela i njegovu funkciju
- pospešuje dotok krvi u krvne sudove
- omogućava relaksaciju glatkih mišića ćelija krvnih sudova penisa
- odlično se podnosi

za
kvalitetan
život muškarca

Za **erekciju** je ključna dobra prokrvljenost, dobro opuštanje glatkih mišićnih ćelija i očuvanost endotela ćelija koje pokrivaju unutrašnjost krvnog suda penisa. Ezerex® kao snažan zaštitnik endotela preporučuje se svim muškarcima sa erektilnom disfunkcijom (ED), a naročito u slučajevima gde su prisutni faktori rizika: dijabetes, povišen krvni pritisak, ateroskleroza, dislipidemije, starenje, stres, neadekvatna ishrana, zagađenje životne sredine...

Uvoznik i distributer:

Nebojšina 53, 11000 Beograd
telefon/fax: 011 2430 553
mob.: 063 880 72 70
info@vidapharm.rs
www.vidapharm.rs

OPTIMIST

Osnivač i izdavač:

Gej lezbejski info centar

Glavni i odgovorni urednik:

Predrag M. Azdejković

Grafička produkcija:

Rabbit and Rabbit design

Fotografija naslovne strane:

Mert & Marcus - universalmusic.rs

Urednik Urbanlook.info:

Srđan Šveljo

Saradnici:

Rajko Božić, Ashok Murty, Vlada T, Mr. Incredible, Emilija Novaković, Aleksandar B, Marko Pavlović, Jelena A, Marijan K, Jelena Zulević, Milan Nikolić, Nebojša Milenković, D. Pupaque

Web:

www.gayecho.com

www.gayecho.com/optimizam

www.gayecho.com/guide

E-mail:

optimistmagazin@gmail.com

Štampa: Newpress

(www.newpress.co.rs)

CIP - Каталогизacija y пyбликации
Народна библиотека Србије, Београд

305

OPTIMIST : vodič kroz gej Srbiju / glavni
i odgovorni urednik Predrag M. Azdejković. -
God. 1, br. 1 (jun 2011). - [S. l.] :
Regionalni info centar, 2011- (Smederevo :
Newpress). - 21 cm

Dvomesечно. - Naslov 1. broja: Optimizam
ISSN 2217-6756 = Optimist
COBISS.SR-ID 186184972

10

Milan Nikolić: Kad pederi glasaju...

12

Marko Pavlović: Moj glas je na ceni

27

Jelena Zulević: Autohomofobija

40 Intervju: Slava Mogutin

52 D. Pupàque: MDNA review

54 Spartacus: Golotinja i seks

58 Marijan K: Vilijam Barouz

REČ UREDNIKA

Raspisani su izbori. Za mnoge najteži izbori ikada, jer je odgovor na pitanje za koga glasati jako teško naći. Još uvek ne znam za koga ću glasati, ali definitivno znam za koga neću. Partijski EPP je ovih dana apsolutno nepodnošljiv, osim možda za ljubitelje crnog humora, i trenutno imamo šizofrenu situaciju da je sve moguće i dobrodošlo. U isti partijski obor se trpaju četnici i partizani, homofobi i pederi, rasisti i Romi, zločinci i žrtve... i to nikome nije čudno. Političari su postali teoretičari i ništa konkretno od njih ne možeš da čuješ, a mediji se i ne trude previše da kopaju iza partijskih pamfleta. Na Facebooku se pojavila grupa „Glas za Dačić je glas za Palmu – Stop homofobiji“, koja ukazuje na tu šizofrenu situaciju. Istina, SPS nije bio dovoljno hrabae da Borisa Milićevića stavi na listu, ali ga koristi da se indirektno dodvorio LGBT populaciji, a u koaliciji je sa najvećim homofobom. Kako je to moguće?!

Moguće je jer u političkom životu Srbije nema suštine, jer je jedini cilj dočepati se ili se održati na vlasti kako bi se dočepali/ zadržali privilegije. Zbog toga su političke kampanje manipulativne, zato je sve na nivou teorije, zato je sve moguće i sve šizofreno. Na prošlim izborima glasao sam za manje zlo, ali kako se bliži 6. maj mislim da je manje zlo teško naći, jer su svi zločinački profiteri. Zbog takve situacije mislim da mi se sve više dopada ideja da na izborima glasam za Čiča Glišu. Lepše ću posle toga da spavam!

PREDRAG M. AZDEJKOVIĆ

SHARE² CONFERENCE

— APRIL 26-28

Druga po redu SHARE konferencija održaće se od 26. do 28. aprila 2012. godine, a Beograd će ponovo postati epicentar razmene naprednih ideja i znanja iz oblasti društva, tehnologije, Interneta, muzike i novih medija. Sve to će pratiti intenzivan muzički program koji će se istovremeno odvijati u nekoliko odabranih klubova i alternativnih prostora u gradu.

Ove godine, SHARE konferencija će ponovo okupiti više od dve hiljade aktivista, blogera, inženjera, programera i umetnika iz Srbije i inostranstva, tokom tri dana interesantnih predavanja, radionica i sastanaka u Domu Omladine. Predavači su vodeće međunarodne zvezde na polju Internet aktivizma i društvenih promena, sajber disidenti i svetski poznati blogeri koji će publiku upoznati sa novim formama aktivizma i pristupima u primeni novih medija i naprednih tehnologija. Diskusija će začeti duboko u podzemlje Internet pokreta kako bi istražila grupe koje se bore za digitalna prava, štiteći privatnost sugrađana, a uz naprednu muziku i kulturu veličati Internet kao otvorenu i slobodnu teritoriju za sve.

Muzički program konferencije, "SHARE by Night" predstaviće nastupe aktuelnih svetskih autora inovativne elektronske i savremene muzike koji će deliti bine i DJ pultove sa talentima lokalne klupske scene.

Izdvajamo neke od gostiju ovogodišnje SHARE konferencije

/ GEORGE HOTZ

Haker super-zvezda. Dvadeset dve godine. 'Izmislio' Jailbreak za iPhone i iPad, jedini hakovao Playstation 3 da bi se potom branio u mesecima dugom sudskom procesu protiv kompanije Sony. Nakon što je spor okončan na 'obostranu korist', Facebook ga je regrutovao u svoj tim. Međutim, pre nekoliko dana (25. januara), pročule su se glasine da je napustio kompaniju.

4CHAN.ORG, CANV.AS / CHRISTOPHER POOLE / MOOT

U trenutku objavljivanja ovogodišnje SHARE konferencije moot na Twitter-u prati samo dva naloga, napisao je ukupuno 21 tvit, ali zato poseduje verified account. To je za sad dovoljno o njemu.

OPENLEAKS / DANIEL DOMSCHEIT-BERG

Magazin Foreign Policy svrstao ga je među najveće mislioce 2011. godine zbog uticaja na oblikovanje novih strategija za jačanje transparentnosti vlada. Nakon izlaska iz Wikileaks zajedno sa nekoliko istomišljenika posvetio se radu na OpenLeaks.

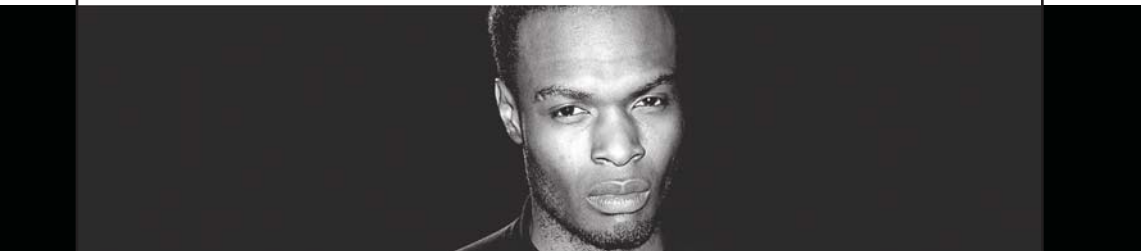
SENS FOUNDATION / AUBREY DE GREY

Ako je suditi po onome što tvrdi doktor Aubrey de Grey, starost treba da tretiramo kao bolest za koju će lek uskoro ugledati svetlost dana. Ovaj britanski stručnjak za biomedicinsku gerontologiju iz Kembridža smatra da je već rođen čovek koji će živeti 150 godina.

/ TIM EXILE

Violinista sa diplomom filozofa i masterom elektroakustičke kompozicije. Prvobitno izdavao na legendarnoj etiketi Moving Shadow, razvojem ka inteligentnijim plesnim žanrovima prešao na Planet Mu, da bi poslednji album potpisao za najuticajniju izdavačku kuću savremene muzike – Warp.

BTURN PRESENTS: / ACTRESS (LIVE)

Muzika ovog enigmatičnog londonskog producenta se dosta zasniva na lo-fi estetici i njenim elementima, greškama pri enkodiranju, kompresiji i anomalijama pri snimanju muzike, ali do te mere gde dobija zavidnu umetničku vrednost.

Zašto pederi (u Srbiji) nemaju pojma o modi?

Svaka zvezda koja drži do sebe mora da ima kuće, LV torbu i bar dva „gay“

prijatelja (poželjno sa modnim backgroundom) od obaveznog aksesora, ako bar malo drži do sebe

Zato što, arhetipski, pripadaju mazohističkom tipu ličnosti koja pronalazi smisao bitisanja samo ako je kinjena. Zato što nosi šizofrenu sliku sveta u sebi – malo bi da je Srbenda malo bi da je kosmopolita. Zato što, u stvari, smatra da je moda način kojim se provociraju homofobi & co. (koji ga onda, konsekvantno, izmlate zbog provciranja i tako mu daju još jedan razlog zbog koga može da leleče nad svojom zlehudom sudbinom...) Zato što nisu originalni. Zato što se okrenu na leđa i upiške se od sreće samo ako im neko iz tzv. mode udeli malo pažnje. Zato što imaju pogrešne idole lokalno. Zato što imaju pogrešne idole globalno. Zato što ništa ne shvataju. Zato što ne znaju i ne umeju da se raduju.

U najbanalnijem smislu moda jeste materijalizacija čovekove potrebe za konstantnom promenom. U nekom višem smislu ona može biti mudra komunikaciona alatka, kodirana a potom individualno dekodirana, može biti kultura, pa čak, doduše retko, i umetnost. Mit o gay lobiju u modi možda je istinit negde tamo daleko, gde cveta limun žut i ostalo voće i povrće, ali on, kao takav, ne može postojati u zemlji Srbiji... Zašto? Zato što ovdašnji pederi i dalje nemaju pojma o modi, ali i zato što po definiciji, ako sastaviš dva pедера

ovde oni će u roku od 5 minuta uspeti da postanu arhineprijatelji koji se mrže do groba ili, bar, sledeće žurke.

Unutrašnji konflikt je dosta čudna stvar (nekada se ovo nazivalo kompleksna, ali je unutrašnji konflikt *up to date* termin - preuzeo sam ga od kvalifikovanog lica koje je to lepo objasnilo, ali usput, iako je kvalifikovano, izneo mišljenje da je biti peder isto što i biti bolestan, iako se struka kojom se ponosno diči sa prezrenjem već neko vreme odnosi prema takvom viđenju stvari). Srbi, kao takvi, preziru svaku vrstu uputstava za upotrebu naročito ako ona dolaze iz nekog egzotnog izvora i smatraju pitanjem sopstvene časti da isto zajebru... Jer, prihvatanje činjenice da homoseksualnost predstavlja samo jednu od formi ljudske seksualnosti znači i istovremeno prihvatanje činjenice da Srbi u svojoj sklonosti ka ksenofobiji, paranoji i teškim unutrašnjim konfliktima u svakom smislu (postajem zaista dobar u ovome!) koji ozbiljno distorziraju sliku i percepciju sveta kao takvog možda, ipak, malo greše. Te se to sve presipa u našeg dragog pедера srbskog koji, ionako, ima permanentnu krizu identiteta, jer odrastajući u mentalitetu u kome postoji samo kolektivno nema hrabrosti, a ni ideje da nekako iskorači u individualno... tako da on, apsurdno i oksomoronski, postaje upravo slika samog sebe koju mu društvo nameće.

Nekad je neko srpskog pедера strašno zajebrao i tako mu napravio trajno oštećenje mozga u onom delu koji se zove percepcija idealnih uzoraka, navukavši ga na vizuelne arhetipove iz vokabulara mejnstrim gay estetike. Isto bi bilo kao da detetu od sedam meseci date da se igra žiletima... jer iza svakog arhetipa postoji duga istorija formiranja istog, njegov razvoj od margine ka sredini i op-

štem mestu a sve to u kontekstu određenog društvenog okruženja. O čemu pričam? Pogledajte bilo koji spot izvesne JK ili neke tzv. zvezde sličnog profila sve bi trebalo da vam bude jasno. Svaka zvezda koja drži do sebe mora da ima kuće, LV torbu i bar dva „gay“ prijatelja (poželjno sa modnim backgroundom) od obaveznog akcesoara, ako bar malo drži do sebe... A ako treba dodatno pojašnjenje uzmite u razmatranje „stajling“ bilo koje zvezde koja aspirira šik estradi i uživajte u estetici loše odrađenog transeksualca iz neke brazilske favele.

Srpski peder (opsednut modom kao fenomenom) smeće sa uma jednu važnu činjenicu – estetiku odeće i vizuelnog pažljivo i dugo su gradili neki mnogo pametniji pederi u svetu, pažljivo evoluirali „poželjne slike“ edukujući na taj način opštu populaciju i na ovaj način joj unosili sopstvene kodove dok oni nisu postali „normalni“ i „uobičajeni“ pripremivši na ovaj način prihvatanje celog korpusa gay koncepta i prava kao standarda. Pri tome su bili (ti pederi koji nisu srpski) svesni prvog i osnovnog pravila kojeg mora da se pridržava svaki ozbiljni konzument mode na bilo kojem nivou a to je, **da moda mora biti zabavna ako želi uopšte da postoji**. Prava moda (čak i kada je u svojoj najintelektualnijoj formi) mora da bude nabijena humorom i oslobođena svake patetike (osim ako ta patetika nema ironičan i/ili ciničan kontekst). Kako prosečan srpski peder nema predstavu o konceptu zabavljanja (osim ako je ne odraduje na isti način kao što nakaradno kalemi svaki pojavni oblik gay kulture na svoju frustriranu bazu) on i (jadan) nije sposoban da dokuči ovaj aspekt mode, bez koga, da se razumemo, nema posla... modnog, mislim, ako to do sada već nije jasno. Gde možete sebe koristiti kao predmet dizajna, ili, mnogo uspešnije, možete od toga napraviti uspešan biznis. Da nije tako, ne bismo imali ni Diora, ni Iv Sen Lorana, ni D&G, ni Kristofera Bejlja, ni Toma Forda, ni Metjua Vilijamsona a bogami, ni Marka Džejkobsa i

Viktora i Rolfa... Šta povezuje sve ove ljude? To što su sve unutrašnje konflikte rešili na najbolji mogući način završivši sa partnerom, koji je to i u privatnom i u poslovnom životu, i pristavši da je biti srećan & veseo nepatetičan peder, neko ko nije samo dostojan prezri-vog sažaljenja, moguć i logičan izbor u životu. Zato što moda traži srećnu, realizovanu, smelu i **optimističnu** osobu kojoj se zadesilo da, eto, između ostalih mnogo bitnijih stvari bude i homoseksualac. Između ostalih, naglašavam, ali ne stečenih koja nekome daju **isključivu** tapiju na bavljenje modom...

I dok gledam srpske pedere kako egzaltiraju po domaćim tzv. modnim revijama nemajući pojma kakav stav o tome da zauzmu, dok se zloplate kroz bespuća svakodnevnice onoga što se zove srpskom modom, ili, dok se motaju po VIP roomovima na tzv. aftershow partijama, sa sve suzama u sjajnom oku, jer im u grudima ponestaje daha od uzbuđenja pošto su savladali još jedan Mont Everest iz priručnika iz „Osnovi gay kulture i njeni obavezni delovi“ (ko li ga je napisao, majku mu njegovu?) ne mogu da osećam prema njima ništa više od onoga što osećamo prema muvi kojoj neki klinac sadišćki čupa nožice.

Jer, priznajem, postoji to što **jeste** gay kultura i **istina je**, u njoj ogroman segment zauzima moda, ali kao i u svakom drugom kulturološkom diskursu od učesnika se očekuje **aktivno učešće i originalni doprinos** zadatoj temi. To nije nikakvo stečeno pravo koje se stiče seksualnom orijentacijom i kao takvo ne preispituje, naprotiv... ako očekuje da „društvo“ ne vežba na njemu celokupan arsenal stečenih stereotipa srpski peder ne sme da daje pravo sebi da ista primeњуje na one oblasti za koje misli da mu s (naslednim?) pravom pripadaju...

Kad pederi glasaju...

Ili te je sramota od toga šta šetači po štalama, železarama i rudnicima govore pa panično pritiskaš “mute” na daljinskom ili, ako si baš dobro raspoložen, smišljaš fore na osnovu toga što si video i kačiš ih na twitter.

Da se ne lažemo, sve su nade potrošene, pa je i doživljaj predizborne kampanje u skladu s tim. Ili te je sramota od toga šta šetači po štalama, železarama i rudnicima govore pa panično pritiskaš “mute” na daljinskom ili, ako si baš dobro raspoložen, smišljaš fore na osnovu toga što si video i kačiš ih na twitter. Bilo kakav drugi, ozbiljniji, pristup bio bi čista ludost, nepatvorena glupost ili nedostatak iskustva. Gej ili straight sa tim nema nikakve veze. Pederi su ionako baš ti, u reklamama. Ali, kako je najsmisleniji pristup izborima 2012. konkurs za najbolji i najoriginalniji crtež na glasačkom listiću, kladim se da će najviše biti onih penisolikih buduću da su nam političari kompletne pizde, ‘ajde da se poigramo! Kako zamišljate gay glasača u odnosu na to za koju partiju glasa?

DS: To je onaj tipični gradski dokoličar koji ne voli mnogo da „mozga“. Em je navikao da glasa za plavo žute, em mu oni garantuju Evropu u okviru koje ga najviše zanima strateški raspored gay klubova. Ne voli da se „smara“ politikom, ionako ima važnija posla u Supermarketu, Sohou,

Pastisu. A i nove kolekcije stižu li stižu. Pored dokoličara koji ne zna ni ko mu je premijer, mada se to ne bi smelo smatrati velikim propustom u našim okolnostima, ali zna šta je tog jutra doručkovala Kim Kardašijan, mladi japiji, sveže diplomirani ekonomisti, pitomci rektora Miće, menadžeri svih vrsta i podvrsta, čvrsto su opredeljeni za aktuelni politički mejnstrim čija je DS perjanica. U prevodu: O da, i Evropa i Kosovo, i civilizacijske vrednosti i raščišćavanje sa prošlošću i antifašizam. Ali, samo paradno, oficijelno, suštinski se pristaje na trulež, kompromise i korupciju. Naravno, pod uslovom da se u okvirima brloga nađe sigurno mesto za sebe. Ako se u tome ne uspe, sledi instant osveščivanje, nagla, neumoljiva potreba za iskorakom i nepristajanjem, pa se, shodno tome, prelazi u LDP ili regresira u SNS.

SNS: To su oni gejevi koji ne razumeju „paradiranje“ i koji u paleolitskim oblinama i nežnom licu Jorgovanke Tabaković nalaze nešto „majčinsko“. Toplinu kakvu samo mama može dati, razumevanje, brigu i veliku sisu kadgod zagusti.

O ostalom čitajte kod Frojda. Takođe, SNS je matica za razočarane, izneverene gej karijeriste koji su potragu za komforom i dolce vitom počeli u DS-u. Teško je pronaći druge profile gay glasača jer je razlika između DS-a i SNS-a minorna, svedena na izbor između Borisovih pleća i Vučićevih usana.

DSS: U ovu grupu komotno mogu i Dveri, pa i SRS, mada su gejevi opredeljeni za ove opcije uglavnom latentni, u očajničkom procesu potiskivanja ili autošovinisti. U svakom slučaju nalazimo se na opasnom terenu, jer ispod salonskog patriotizma i istorijske poze, buja godinama taložena agresija.

Autošovinisti su najinteresantniji, budući da nije u našoj nadležnosti da pomažemo ovima koji kubure sa samoprihvatanjem. Naime, kako ih prepoznati? Pišu isključivo ćirilicom, što bi, da nema njihove agresivne reklame za sopstveni izbor pisma, bila najobičnija stvar na svetu, stvar navike. Poslovično, veći su katolici od pape, pa idu dalje u somnambulnim argumentacijama protiv bilo kakvih sloboda za manjinu kojoj pripadaju, očekivano, krunisanih gej paradom. Brže prosipaju citate iz Biblije nego što bankomat učitava VISA karticu. Veliki su vernici, trajno frustrirani što nisu u mogućnosti da doprinesu etnofiletizmu. Srbima mogu da pomognu samo da se "slože" i „obože“, ali ne i da se „razmnože“.

Ukoliko ipak probaju, završavaju u brakovima krcatim nasiljem, strahovladom i terorom. Oni, koji ipak nikako ne mogu da zažmure na jedno oko i privenčaju se srpstvu na dar, grade mit o dobrom pederu. Taj se ni u čemu ne sme razlikovati od prosečnog Obrazovca, osim što u logoraškoj izolaciji, među svoja četiri zida, ima pravo da podmaže i ustupi anus. Predozirani kolumnama Slobodana Antonijevića, veruju da je Ljiljana Smajlović najseksipilnija Srkinja, kao i da su Mirjana Bobić Mojsilović i Aleksandra Janković intelektualne gromade i pate što su prestareli za učlanjenje u hor i recitatorsku sekciju Ivane Žigon. Boja se-

zone – sve nijanse različka i kvit.

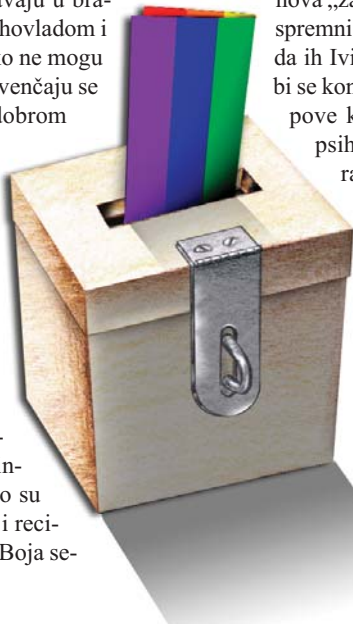
SRS: Manje više je sve rečeno u prethodnoj grupi budući da je DSS tokom demokratske decenije „evoluirala“ u ružniju sestru SRS-a. Todo- rović je ipak simpatičan čovek, a Martinovićev ruralni šmek sigurno ima par poklonika. Eventualni dodatak bi se odnosio na maštanje o seksu na ratištima, sa svojim i sa neprijateljima, ali u blatu svakako.

LDP: Uglavnom mladi, idealisti, oni koji još nisu shatili da sloboda nikada „ne ume da peva...“. Otprilike, ono što smo mi bili 1996. godine. Dobar deo čine snobovi, intelektualni dakako, koji smatraju da im LDP etiketa garantuje posebnost u svakom smislu. Tu su i aktivisti, kao i „nesvrstani“ napaljeni na beskompromisnost i nepristajanje. Obožavaju preokret, u krevetu posebno. Ima tu i precvalih, koji prema Čedi još od studentskih demonstracija gaje najnežnija osećanja. Najteže pitanje oko kojeg se dele je za i protiv Jelene Karleuše u njihovim redovima. Ne bi trebalo zaboraviti ni na preokrenute ravnogorce, četnike za 21. vek, opredeljene da osvetljaju obraz svim homoseksualno orijentisanim vladarima od Nemanjića na ovamo.

SPS: Jako teško za definisati osim ukoliko nije reč o prijateljima, momcima, bivšim momcima, ljubavnicima, bivšim ljubavnicima Borisa Milicevića. Verujem da slušaju Cecu i da su zbog sti-

hova „za svoju staru glad još si nov i mlad“ spremni sve da joj oprostite. Maštaju o tome da ih Ivica povede na izlet u Žitorađe gde bi se konačno tucali pridržavajući se za klipove kukuruza u samom srcu njive. O psihološkim problemima i traumama razgovaraju samo sa Slavicom Đukić Dejanović. Ona je i Rašu razumela i dijagnostikovala. Nadaju se da će bar jednom u životu biti Monika Levinski Branku Ružiću.

URS: Džaba je trošiti reči. Recimo, ekonomski fanatici, izlapeli magistranti PMF-a, tvorci monetarnog sistema za 22. vek ubeđeni da će lik Željka Joksimovića kad tad krasiti neku novčanicu ili budale koje i dalje čekaju onih akcijskih, 1000 eura.

Moj glas je na ceni

Britanski premijer David Cameron je prošle godine rekao svojoj partiji da „podržava gej brakove ne uprkos tome što je konzervativac, već zato što je konzervativac“

Samo par nedelja od raspisivanja izbora u Srbiji, mene već trese politička groznica. Nije baš da svo (slobodno) vreme provodim uz Twitter, TV i b92.rs, ali pomalo opsesivno pratim svakodnevne najave velikih investicionih poduhvata, predloge za reformu PDV režima za bebe, boju džempera Nikolićevog Cheney-a, i tačnu trasu budućeg Morava-Vardar kanala ne bi li izabrao pravo mesto za kupovinu zemlje čija će vrednost sigurno porasti k' nebu. Tako je *chez nous* skoro svake godine. Bog mi dao četiri državljanstva pa je neka izborna kampanja uvek aktuelna kod Pavlovića. Svaku pratim ozbiljno a glasam uredno i na vreme. To smatram kao fundamentalnu građansku obavezu i demokratski imperativ. Pogotovo kao pripadnik raznih manjina u zavisnosti od zemlje, mislim da bi bilo neprihvatljivo da ne iskoristim pravo na glas u odbranu i afirmaciju ličnog i kolektivnog interesa. Među nama dakle da ne čujem tu ogavnu frazu „beli listić“. Sada, kada smo se dogovorili da ćemo svi na birališta, za koga onda? Po tom pitanju mogu da ponudim par mišljenja (pa i saveta), jer postoje očigledne paralele između LGBT politikanstva u Srbiji i, recimo, Britaniji – jednoj od

zemalja koje imaju privilegiju mog krojenja njihovih vlada. „Kakva bre paralela“ pitaju se zabezeknuti Srbi koji u svom omiljenom mazohističkom stilu misle da je njihova zemlja na dnu dna i da paralela postoji samo sa jugozapadnom Somalijom. Ti Srbi očigledno nisu skoro prešli granicu niti se sećaju na šta nam je država ličila pre nekih 15 godina. Dakle, kakva paralela? Pa Srbija na ovim izborima je, po pitanju gej prava, tamo gde je UK bilo 1997. kada je Tony Blair postao premijer. Samo 15 godina kaskamo za zemljom koja je toliko gej da još fali samo da se princ Harry venča Carlom Philipom od Švedske? Da, i evo kako.

Prvo, ove godine na delu je pravi LGBT izborni aktivizam. GSA kampanja *Bitno je!* ohrabruje gej glasače da ne zaboravimo poneti naše samopostovanje kada krenemo na birališta. Svoj glas treba da damo samo onima koji su dostojni takve podrške. Čak i ako nismo *out*, iza anonimne glasačke zavesе možemo da glasamo za one koji teže ka društvu koje će učiniti naš budući *outing* jednostavnijim. Ovakav aktivizam podseća gej glasače da su izbori retko mestu u društvu gde nema diskriminacije – tvoj glas vredi koliko i glas tvo-

jih sugrađana. Shvatanje sopstvene moći dovodi do viralnog aktivizma kroz razgovore sa prijateljima i rođacima. Tvoja sudbina u društvu postaje bitna i za njih, pa nekih milion glasača u Srbiji ocenjuje stranke i kandidate kroz odnos prema LGBT pravima. To od nas čini glasački korpus *sine qua non* – bez nas nema većine u skupštini.

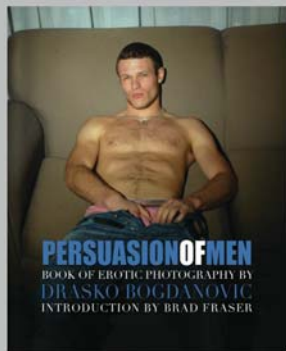
Drugo, pozicije stranaka polako ali sigurno počinju da liče na matricu soc-demokrata i demo-hrišćana zapadne Evrope circa 1990. Levica u Srbiji već nekoliko godina ima pozitivan pristup gej građanima i čak nas aktivno profilise kao njihove glasače. U ovu grupu spadaju SPS, LSV i LDP (iako više liberalistička stranka, sticajem unikato srpskih okolnosti, svrstavam je u levicu). Na drugoj strani je nereformisana paleo-desnica i homofobični populistički seljakluk (SRS, DSS, NS i JS). I u sredini, stranke centra koje su više omnibus grupe širokih interesa nego ideološke skupine (DS, SNS i URS). Ove u centru će, zavisno od toga da li će vladu formirati u koaliciji sa levičarima ili desničarima, oslikati gej pozicije ovih manjih partnera. Zato gejevi skoro ekskluzivno glasaju za levičare, bojeći se desničara u koalicionaloj vladi i stvarajući sopstvenu kratkotrajnu koaliciju socijalisti-gejevi-etničke manjine.

Ali ta koalicija traje samo dok onaj prvobitni aktivizam ne urodi plodom. Kada ovdašnjih pola miliona gej Srba bude to otvoreno, naši prijatelji i rođaci neće glasati za kandidate koji nas ne poštuju. Ako svako od nas ima po jednog bliskog roditelja, brata/sestru, par kolega i pet prijatelja, to znači da na svakog gej glasača ide desetak pro-gejt glasača. I da prepolovimo taj koeficijent, broj pro-gejt glasača u Srbiji bi iznosio 2,5 miliona, ili pola biračkog tela. Tada neće biti nijedne parlamentarne stranke niti realnog

predsedničkog kandidata koji će hteti (ili smeti) da bude protiv jednakosti. To se upravo desilo u zapadnoj Evropi proteklih pet godina. Posle reda gubitaka na izborima, britanski konzervativci su se preporodili. Prošlog meseca, premijer David Cameron, politički sin ultra-homofoba Margaret Thatcher, je objavio plan za donošenje zakona pre sledećih izbora kojim bi istopolni parovi dobili pravo na brak. Ovde se ne radi o pravima, već o terminologiji. Već godinama istopolni parovi (kao moj muž i ja) formiramo pred matičarima tzv. društvene zajednice, koje su po pravima i obavezama identične braku. Međutim, došlo je vreme da pred zakonom budemo muževi a ne partneri. Naravno levica to podržava, ali ključna je činjenica da ovakav zakon ne čeka povratak levica na vlast; ovaj zakon je nešto što desničarska vlada s ponosom donosi i (osim par biskupa) društvo podržava. Sam Cameron je prošle godine rekao svojoj partiji da „podržava gej brakove ne *uprkos* tome što je konzervativac, već *zato* što je konzervativac“. U međuvremenu, gej glasači polako zaboravljaju traume homofobičnog otrova koji su govorili poslanici desnice pre 20 godina i idu na biračka mesta sa luksuzom izbora. Na sledećim britanskim izborima, glasaču za stranku koja će smanjiti poreske stope, poboljšati investicionu klimu, uložiti u železnicu i agresivno braniti sekularnu evropsku državu od islamista. Mišljenja njihovih kandidata o gej pravima neće biti bitna jer gej prava više nisu predmet rasprave u ovom društvu i ovdašnjem parlamentu.

Jednog dana će tako biti i u Srbiji kada će možda DSS dobiti moj glas. Do tada, neka sede u opoziciji ili čak van skupštine: moj glas ima cenu a moja pravna sudbina bitna je!

markopavlovic1982@gmail.com

Persuasion of Men examines society's view of male nudity and the uncomfortable fit between masculinity and beauty. The images draw the viewer into a game of voyeur and exhibitionist filled with erotic charge and sexual tension, guaranteed to arouse.

Knjigu možete pogledati i naručiti preko: www.tinyurl.com/drasko

Biraj one kojima je bitno!

LGBT populacija, baš kao i svi drugi građani, treba da glasa za one koji nude najbolja i najrealnija rešenja. I koji su spremni da o tome otvoreno govore.

Srbija se nalazi pred izborima koji se održavaju 6. maja, a kandidati raznih političkih partija i grupacija za parlamentarne, pokrajinske i lokalne izbore uveliko obećavaju investicije, više radnih mesta, departizaciju javnih preduzeća, jačanje ekonomije... sve u svemu bolji život pod uslovom da baš njih izaberemo. Da li to podrazumeva bolji život i za LGBT osobe i šta je to što će političke stranke uraditi kada dođu na vlast da ova populacija više ne bude izložena konstantnom nasilju, diskriminaciji i mržnji? O tome skoro ništa nismo čuli. Dobro, jesmo ponešto – načelno i vrlo uopšteno, a da li će se i u kojoj meri biti ponuđena i neka konkretna rešenja za ove probleme ostaje nam da vidimo do kraja kampanje.

U razvijenim zemljama LGBT prava u izbornim kampanjama i LGBT populacija kao jedna od ciljnih grupa već odavno nisu tabu tema. Demokratski predsednici SAD Klinton i Obama, tražili su (i dobili) podršku američke LGBT zajednice tokom svojih kampanja, a njihove izborne platforme sadržale su i mere za poboljšanje položaja LGBT osoba. U ovom trenutku među izabranim funkcionerima na raznim nivoima u SAD više od 500 njih je autovano i dolaze iz redova i demokrata i republikanaca. I u zapadnoj Evropi se smatra da je biračko telo od 5 do 10% (koliko prema raznim svetskim procenama čini LGBT populacija) veoma značajno. Prava LGBT osoba se ne ignorišu u kampanjama, autovani političari se nalaze na mnogim važnim funkcijama i u evropskim institucijama i u zemljama članicama, a prošle godine je čak i prilično klerikalna Poljska dobila svoje prve LGBT poslanike. Pored političkih partija, brojne LGBT organizacije u SAD i EU su takođe veoma aktivne za vreme izbora i koriste ovaj period za lobiranje i zagovaranje, pružanje podrške LGBT i pro-LGBT kandidatima, kao i za sopstvene kampanje kojim promovišu poštovanje ljudskih prava LGBT osoba ili vrše pritisak na buduće donosiocce odluka. Najpoznatija, a i najvećista u toj vrsti angažmana za sada, je Kampanja za ljudska prava (HRC) treća po veličini organizacija u SAD koja se po broju članova nalazi odmah iza Republikanske i Demo-

kratske partije. Kada govorimo o EU, u kojoj su na primer trenutno vrlo aktuelni izbori u Francuskoj, ne možemo da ne spomenemo slogan prošlogodišnjeg pariskog Prajda koji je glasio „Šetam 2011. - glasam 2012.“.

Realnost u Srbiji je znatno drugačija po mnogim pitanjima pa tako i po ovom. Nešto afirmativniji pristup u pogledu LGBT populacije za sada uglavnom dolazi od manjih stranaka. Liberalno demokratska partija (LDP) tvrdi da su LGBT prava zastupljena u njenoj izbornoj platformi i promotivnom spotu kroz poruke „različitost nas čini bogatijima“ i „sloboda u ljubavi, veri i jeziku, sloboda da budemo drugačiji“, ali i najavljuje da računa na glasove LGBT populacije i da će joj se kroz kampanju još direktnije obratiti. Liga socijaldemokrata Vojvodine (LSV) takođe smatra da je neophodno unaprediti prava LGBT osoba i da se to najbolje može postići adekvatnom implementacijom već postojećih zakona, kao i da se ne sme posustati pred pretnjama ekstremista i huligana. Stav Socijalističke partije Srbije (SPS) prema LGBT populaciji je trenutno nešto teže sagledati. SPS je naime u prethodnom periodu demonstrirao progresivne poteze kroz izmenu svog stranačkog programa i njego-

IZBORI 2012

Odobreno od:

Glatko i slatko! Epilion.

- * Strije
- * Kapilari
- * Pigmentacije
- * Laserski piling
- * Ožiljci, bradavice
- * Trajna epilacija laserom

Pr(a)vi izbor!

www.epilion.rs

**VAŠA
LASERSKA
DERMATOLOGIJA**
Admirala Geprata 13
3067 202, 7611 420
069 EPILION

vog preciziranja u pogledu zaštite prava LGBT osoba, kao i kroz izbor za sada jedinog autovanog srpskog političara za članstvo u svom glavnom odboru. Međutim, očekivanja LGBT zajednice da će SPS imati i prvog autovanog kandidata za poslanika u istoriji Srbije nisu ispunjena. Da li to znači da se ova partija modernizovala samo „ka spolja“ ili je pak presudni uticaj za takvu odluku imao neko od koalicionih partnera ne može se sa sigurnošću tvrditi, a u kojoj meri su im zaista važna LGBT prava ostaje da se vidi u narednom periodu s obzirom da će zvaničnu kampanju započeti kasnije od drugih.

Zabrinjavajuća je činjenica da se i u ovoj predizbornoj trci pokazuje da su prava LGBT osoba za mnoge političare (kako one koji su u vlasti i žele tu da ostanu, tako i one koji pretenduju da na vlast dođu) još uvek nepopularna izborna tema koju je najbolje ignorisati. Još više zabrinjava ukoliko ovu temu, ili bilo koju drugu koja je važna za građane ili barem jedan deo njih, u potpunosti izignorišu dva najveća favorita na ovim izborima Demokratska stranka (DS) i Srpska napredna stranka (SNS). Ove dve stranke koje se nalaze na protivničkim stranama, obe pretenduju da formiraju Vladu koja će otpočeti pregovore sa EU nakon dobijanja datuma, što se prema sadašnjim najavama može desiti još koliko krajem godine. Poglavlja 23. i 24. kojima počinju (i završavaju)

pregovori se upravo dobrim delom odnose na vladavinu prava i poštovanje ljudskih prava, a za EU su sistemske reforme i napredak u tim oblastima od suštinskog značaja za politiku proširenja i dužinu procesa prijema novih članica. Bilo bi veoma neozbiljno da akteri izbora u Srbiji ignorišu ove teme i u svojim predizbornim kampanjama ne ponude neka od konkretnih rešenja za izazove sa kojima će se suočiti vrlo brzo po dolasku na vlast, ma ko tu vlast činio u sledećem sazivu. No bez obzira na proces evrointegracija, najneozbiljnije od svega bi bilo da političari koji odreda tvrde da im je dobrobit građana na prvom mestu, zapravo ne žele da se bave realnim problemima tih istih građana.

LGBT osobe, baš kao i svi drugi građani u Srbiji, s punim pravom očekuju od političara da im omoguće dostojanstven i bezbedan život, bez mržnje, nasilja i diskriminacije. Ovo ne podrazumeva samo retoričku podršku i opšta mesta već naprotiv – vrlo konkretne poteze od strane države i budućih čelnika njenih institucija. Stranke koje tvrde da će najbolje, ili bar bolje od drugih, da vode državu morale bi već sada u kampanji da imaju stav i rešenja i po ovim i po mnogim drugim pitanjima. LGBT populacija, baš kao i svi drugi građani, treba da glasa za one koji nude najbolja i najrealnija rešenja. I koji su spremni da o tome otvoreno govore.

Centri za socijalni rad i LGBT populacija

Pokazalo se da LGBT osobe i članovi njihovih porodica, zbog raznoraznih problema koji su vezani za seksualnu orijentaciju koriste usluge Centara za socijalni rad

Krajem prošle godine Asocijacija DUGA uz finansijsku podršku Ministarstva za ljudska i manjinska prava, državnu upravu i lokalnu samoupravu realizovala je pilot projekat „Tolerancija, osnova stabilne porodice“. Osnovni cilj projekta bio je senzibilizacija osoblja Centara za socijalni rad na teritoriji Mačvanskog, Kolubarskog, Sremskog, Zlatiborskog i Moravičkog okruga o specifičnostima rada sa LGBT osobama i članovima njihovih porodica.

U sklopu projekta bilo je predviđeno da se prvo potpiše Memorandum o saradnji sa centrima na ovoj teritoriji. Devetnaest centara je potpisalo, osim centra u Rumi sa obrazloženjem da imaju i previše edukacija, kao i u Čačku, sa tvrdnjom da u Čačku „nema ni ženskih ni muških gejeva“. Usledilo je kreiranje programa za pilot treninge koji je bio osnova za akreditaciju programa „Smernice za osoblje Centara za socijalni rad o specifičnostima rada sa LGBT osobama i članovima njihovih porodica“, u kreiranju ovog programa savetima nam je stalno na raspolaganju bilo osoblje Republičkog zavoda za socijalnu zaštitu.

Po kreiranju programa za edukacije usledila su četiri pilot treninga u Šapcu, Valjevu, Pećincima i Užicu. Na ovim treninzima učestvovala je

ukupno 51 osoba. Veliko iznenađenje bio je stepen poznavanja problema sa kojima se susreću LGBT osobe i članovi njihovih porodica u našem društvu, a koje su učesnici treninga pokazali. Trening je bio zasnovan na interaktivnom radioničarskom radu, tako da je svako od učesnika mogao aktivno da učestvuje i gradi svoje stavove na sopstvenom i učešću svojih kolega. U toku rada se pokazalo da LGBT osobe ali i članovi njihovih porodica, zbog raznoraznih problema koji su vezani za seksualnu orijentaciju koriste usluge Centara za socijalni rad.

Od početka ove godine LGBT osobe imaju još jednu instituciju sa osobljem koje je edukovana za adekvatan pristup u radu sa njima i uvek mogu računati i na podršku i odlazak člana tima Asocijacije DUGA zajedno sa njima u bilo koju instituciju kod stručnjaka koje smo edukovali. To su pre svega: zdravstvene institucije, medijatori pri sudovima i policija. U poslednjih nekoliko godina, a zaključeno na osnovu naših aktivnosti na terenu, zaista možemo biti zadovoljni sa otvorenošću i spremnošću većine institucija za rad na rešavanju svakodnevnih problema LGBT osoba i poboljšanju kvaliteta njihovog života, kroz usluge koje te institucije pružaju. Dakle, zaista možemo biti optimisti.

Dr Ristić

Dom zdravlja

- + Specijalistički pregledi u ordinaciji i kućnoj poseti
- + Laboratorija
- + Rendgen dijagnostika
- + Fizikalna medicina i rehabilitacija
- + Stomatologija
- + Prevoz sanitetom

- + Radno vreme: 08:00-21:30
- + Lab: 07:00 - 21:30
- + Apoteka: 08:00-21:30
- + Kućne posete: 00:00-24:00

Dr Ristić

Dom zdravlja +

Narodnih heroja 38; Novi Beograd, Srbija, Tel 011/2693 287; 063 205 764
email: zcentar@dr-ristic.com; www.dr-ristic.com

Podrška za roditelje LGBT osoba

Ne dozvolite da vaše dete bude deo negativne statistike koja govori o broju

depresivnih LGBT osoba, osoba koje su izvršile ili razmišljaju o samoubistvu

U Beogradu je u martu ove godine u BGD check-point centru za savetovanje i testiranje na HIV i psihosocijalnu podršku gej zajednici počelo održavanje grupa samopodrške za roditelje LGBT osoba. Grupe se organizuju dva puta mesečno, svake druge nedelje. Ove aktivnosti su deo projekta „Psihosocijalna podrška i edukacija roditelja kako bi ušla u proces prihvatanja LGBT identiteta svoje dece“ koji je podržao Balkanski fond za lokalne inicijative i holandska fondacija „Kooperativa holandskih fondacija za Centralnu i Istočnu Evropu - Holandija“. Razgovarali smo sa psihološkinjom Ivanom Čvorović koja vodi grupe samopodrške za roditelje LGBT osoba.

Kako i zašto ste došli na ideju da započnete ovaj projekat?

IČ: Već dve godine u našem centru radi servis psihosocijalne podrške za gej muškarce. Analizirajući iskustva u radu sa korisnicima došli smo do zaključka da je neophodno pružiti podršku i njihovim roditeljima kako bi lakše izašli na kraj sa ličnim i porodičnim problemima. Pored toga, činjenica je da se u Srbiji niko ne bavi podrškom roditeljima LGBT osoba na ovaj način, a mi smatramo da je rad sa njima od velikog značaja za psihosocijalni razvoj i LGBT pojedinca i same porodice.

Kakva su Vaša iskustva u radu sa korisnicima servisa psihosocijalne podrške za gej muškarce?

IČ: Većina korisnika dolazi sa problemima vezanim za svoj seksualni identitet, probleme u partnerskim vezama i problemima neprihvatanja u porodici. Prepreke kao što su ekonomska zavisnost od roditelja, nizak stepen samoprihvatanja i samopouzdanja često su uzrok zbog kojeg veoma retko ili uopšte ne pričaju sa roditeljima u vezi svoje seksualne orijentacije, svojih emotivnih i seksualnih problema.

Tokom rada sa gej muškarcima shvatila sam da im je porodica veoma važna i da je to mesto na kome žele da se osećaju sigurno i smatraju da na

to imaju pravo, bez obzira na to da li su svoju seksualnu orijentaciju saopštili svojim roditeljima ili ne. Međutim iz njihovih iskustava se vidi da svoju porodicu i dom u kome žive, nažalost, često doživljavaju kao nesigurno i neprijatno mesto za život. Razlozi za to su brojni, idu od komentara roditelja na razne teme kada se u medijima spomene LGBT populacija, često u vidu govora mržnje, a neki se završavaju fizičkim nasiljem i izbacivanjem dece iz domova. Tako smo na kraju shvatili da, ako ne započnemo i rad sa roditeljima, da će podrška njihovoj deci dati slabije rezultate od očekivanih.

Šta je cilj projekta?

IČ: Naš osnovni cilj je da određenom broju roditelja, koji već znaju za seksualnu orijentaciju svog deteta, pružimo podršku u vidu psihosocijalnog osnaživanja na grupama samopodrške sa krajnjim ciljem boljeg prihvatanja seksualne orijentacije svog deteta. Takođe želimo da pomognemo roditeljima da kroz proces prihvatanja prođu sa što manje bola, što manje negativnih emocija i trauma i da se međusobno bolje razumeju i prihvate onakvi kakvi jesu.

Nakon toga planirali smo da roditelje obučimo tehnikama vršnjačkog rada i da ih na taj način pripremimo da u bliskoj budućnosti rade sa onim roditeljima koji imaju jake predrasude prema homoseksualnoj orijentaciji svoje dece, jer smatramo da niko drugi do onaj roditelj koji je prošao

„Ne postoji ljubav, poštovanje
i podrška kao ona
unutar porodice ...“

**ČUTANJE
NIJE ZLATO !**

VELIKI IZBOR MUŠKOG I ŽENSKOG EROTSKOG VEŠA

Uvoznik i distributer:

Erotic Shop "Srećni ljudi"

Tržni centar "Zeleni Venac" Lomina 5, lokal 12 - BEOGRAD

Mob: 065-328-14-38 Tel: 011-328-14-39 Web: www.srecniljudi.com

čitav proces prihvatanja može najbolje da pomogne drugom roditelju da prevaziđe predrasude, strahove i krene u proces prihvatanja.

Kakva su Vam dosadašnja iskustva u radu sa roditeljima?

IČ: Pripremajući se za rad sa roditeljima, a kasnije na grupama samopodrške, saznali smo da su osećanja sa kojima se susreću nakon saznanja da je njihovo dete LGBT, jaka krivica da li su na ispravan način odgajali svoje dete, tuga da dete koje su poznavali i voleli više nije to isto dete, strah da li će im dete biti diskriminisano, konfuziju verskih osećanja da li će im dete završiti u paklu, stigmatu i sramotu šta će ljudi misliti o njihovom detetu i njima, ali neki roditelji su nakon saznanja za seksualnu orijentaciju svog deteta osetili olakšanje saznajući da je to ono što je mučilo njihovo dete godinama unazad, a nisu mogli na pravi način da mu pomognu. Saznali smo i da se često nakon saznanja, između roditelja i deteta stvori zid ćutanja, da roditelji ne pričaju ni sa kim, da i kada to učine, obraćaju se psihijatrima za podršku i da sami prolaze kroz teške procese prihvatanja svog deteta.

Kakvu promenu želite da postignete kod roditelja?

IČ: Razumeli smo da je najvažnije da roditelji međusobno podele svoja iskustva, da progovore o svemu kroz šta su prolazili i da čuju druge roditelje koji su imali slična iskustva. Želimo da se roditelji oslobode predrasuda, da ponovo steknu uverenje da su oni i njihovo dete dobri i da će biti dobro i što je najvažnije želimo da kroz proces podrške učinimo da njihov odnos sa detetom postane blizak, jak i iskreniji nego ranije.

Poruka roditeljima?

IČ: Kada se nađete u situaciji da vam dete otkrije svoju seksualnu orijentaciju i susretnete se sa burom emocija i nedoumica, molimo vas pomislite kako vaše dete želi da bude iskreno sa vama, da vas voli i da želi dobar odnos sa vama i da je najvažnije ne izgubiti tu misao iz glave, jer puno toga je u vašim rukama. I na kraju, ne dozvolite da sramota, stid i predrasude učine da vaše dete bude deo negativne statistike koja govori o broju depresivnih LGBT osoba, broju LGBT osoba koje su pokušale da izvrše samoubistvo, broju LGBT osoba koje nemaju dom.

Neophodna je dugoročna i sistemska borba protiv diskriminacije

Razgovarali smo sa direktorom Uprave za ljudska i manjinska prava Nenadom Đurđevićem koji je nedavno prisustvovao konferenciji "Zajedno protiv diskriminacije" u Budvi i "Borba protiv diskriminacije na osnovu seksualne orijentacije ili rodnog identiteta u Evropi" u Strazburu.

Kakvi su vaši utisci sa konferencije "Zajedno protiv diskriminacije" koja je održana u Budvi?

NĐ: Održavanje konferencije o LGBT pravima "Zajedno protiv diskriminacije" na kojoj se diskutovalo o primeni Preporuka Komiteta ministara Saveta Evrope o merama za borbu protiv diskriminacije na osnovu seksualne orijentacije ili rodnog i isticanje važnosti borbe protiv diskriminacije po ovim osnovama je važan događaj posebno za zemlje Zapadnog Balkana, koje u ovoj oblasti, bez obzira na sve probleme i prepreke s kojima se suočavaju, treba da ostvare dodatni napredak u periodu koji je pred nama. Veoma je značajno što su na konferenciji učestvovali predstavnici država iz regiona, kandidata, potencijalnih kandidata i članica EU, kao i predstavnici Saveta Evrope i Evropske komisije, jer je efikasna borba protiv diskriminacije moguća samo ukoliko sarađujemo, razmenjujemo iskustva i primenjujemo primere dobre prakse.

Iskustva država sa sličnom tradicijom i problemima u postupanju sa ranjivim grupama i manjinama, ali i država članica Saveta Evrope i Evropske unije, koje imaju dugu demokratsku tradiciju i kulturu ljudskih prava su nam dragocena. Važno je da modele postupanja prilagođavamo realnoj situaciji u našoj zemlji. Iz tih razloga Ministarstvo za ljudska i manjinska prava, državnu upravu i lokalnu samoupravu podržava osnivanje Regionalne mreže za borbu protiv diskriminacije na osnovu seksualne orijentacije ili rodnog identiteta, o čemu je, takođe, bilo reči na Konferenciji.

U Budvi je najavljeno donošenje Nacionalne strategije za borbu protiv diskriminacije, šta ona podrazumeva?

NĐ: Svesni smo važnosti i neophodnosti dugoro-

čne i sistemske borbe protiv diskriminacije. Smatramo da usvajanje Zakona o zabrani diskriminacije i aktivnosti koje Poverenica za zaštitu ravnopravnosti sprovodi u cilju njegove primene predstavljaju značajan napredak u borbi protiv diskriminacije u našem društvu, ali je potrebno uspostaviti i odgovarajući okvir za sprovođenje efikasne antidiskriminacione politike. Iz tog razloga smo se posvetili pripremama za izradu Nacionalne strategije za borbu protiv diskriminacije, koja bi predstavljala krovni dokument kojim bi bilo potvrđeno temeljno opredeljenje države da se sistemski bori protiv diskriminacije i unapredi položaj ranjivih grupa i manjina u društvu. Ova strategija bi predstavljala prvi strateški dokument koji bi se sveobuhvatno bavio ovim problemom i sadržao mere čije sprovođenje bi doprinelo daljem procesu demokratizacije zemlje, poštovanju i unapređenju ljudskih prava, podsticanju i razvoju tolerancije, prihvatanju različitosti i poštovanju principa ravnopravnosti, kao i prevenciji konflikata i zločina iz mržnje u društvu. Akcioni plan za primenu strategije bi definisao prioritete, neophodne aktivnosti i njihove nosioce, vremenske rokove za njihovu realizaciju i indikatore, koji bi bili objektivni i izrađeni u skladu sa realnim stanjem ljudskih i manjinskih prava u Srbiji. Naglašavam da ćemo insistirati na objektivnom sagledavanju situacije u našem društvu i da ćemo u skladu sa tim doneti Akcioni plan čija će sadržina biti primerena mogućnostima i kapacitetima organizacija i institucija koje će biti zadužene za njegovu primenu.

Vratili ste se sa konferencije u Strazburu. Kakve nam vesti donosite?

NĐ: Predstavnici Uprave za ljudska i manjinska prava su u Savetu Evrope, u Strazburu, učestvovali na konferenciji u okviru predsedavanja Uje-

dinjenog Kraljevstva Komitetom ministara, kao i na sastanku država partnera na projektu Saveta Evrope pod nazivom: „Borba protiv diskriminacije na osnovu seksualne orijentacije ili rodnog identiteta u Evropi“. Svrha ovog sastanka je razgovor o konkretnim aktivnostima u Republici Srbiji i razmena iskustava sa predstavnicima Albanije, Italije, Letonije, Crne Gore i Poljske, koji su naši partneri na projektu, u cilju što boljeg sprovođenja Preporuka Komiteta ministara Saveta Evrope o merama za borbu protiv diskriminacije na osnovu seksualne orijentacije ili rodnog identiteta. Predstavnici Uprave su, u skladu sa prethodnim konsultacijama sa predstavnicima LGBT udruženja, predložili neke od projektnih aktivnosti, sa kojima su se predstavnici Saveta Evrope načelno složili i istakli da je uobičajeno da prva projektna aktivnost bude organizacija inicijalne nacionalne konferencije na kojoj će biti predstavljene preporuke Komiteta ministara, kao i izveštaj Komesara za ljudska prava Tomasa Hammerberga na temu diskriminacije LGBT osoba, iz juna 2011. Na konferenciji bi učestvovali predstavnici relevantnih državnih institucija, udruženja koja se bave unapređivanjem položaja LGBT osoba, kao i nezavisnih institucija za zaštitu ljudskih prava. Na konferenciji bismo pored razmatranja preporuka pokušali da definišemo niz zajedničkih aktivnosti koje bi državni organi sprovodili u saradnji sa civilnim sektorom, a pre svega sa organizacijama koje se bave zaštitom i promocijom prava osoba drugačije seksualne orijentacije.

Kada je u pitanju stanje ljudskih prava, sa kojim se to problemima Srbije suočava?

ND: Uprkos tome što u Srbiji postoji odgovarajući pravni okvir za zaštitu i unapređenje ljudskih i manjinskih prava svesni smo da je potrebna efikasnije sprovođenje zakonskih odredbi u praksi, uključujući one koje se odnose na sprečavanje svih oblika diskriminacije kojoj su, prema Izveštaju o napretku koje je sačinila Evropska komisija, još uvek najviše izloženi Romi, žene, osobe sa invaliditetom i pripadnici LGBT populacije. Podaci dobijeni kroz istraživanje javnog mnjenja pokazuju da većina građana (59%) smatra da je diskriminacija ili veoma prisutna ili prisutna u velikoj meri u našem društvu, i da je jedna petina njih lično bila suočena sa nekim oblikom diskriminacije. Od početka rada Poverenice za zaštitu

ravnopravnosti više od 330 pritužbi je podneto uglavnom zbog diskriminacije na osnovu nacionalne pripadnosti, seksualne orijentacije, invaliditeta, političkog i sindikalnog članstva, zbog višestruke diskriminacije, kao i zbog diskriminacije po osnovu pola, starosnog doba i drugih ličnih svojstava. Svesni nerazumevanja i netolerancije našeg društva prema osobama drugačije seksualne orijentacije, u narednom periodu ćemo raditi na podizanju svesti javnosti o važnosti prihvatanja različitosti koje postoje u našem društvu. Iz tog razloga ćemo nastaviti podršku, putem javnog konkursa, najboljim inicijativama organizacija civilnog društva čiji je cilj promocija tolerancije i unapređivanje položaja najugroženijih grupa stanovništva, među kojima naročito izdvajamo decu, LGBT osobe, žene, osobe sa invaliditetom, Rome.

Kao ekspert u oblasti ljudskih prava, da li imate neki savet za LGBT aktiviste?

ND: Veoma je važno da pronađu zajednički način na koji će dopreti do određenih ciljnih grupa, kako bi razbili predrasude i stereotipe i time podigli stepen tolerancije i poštovanja kulture ljudskih prava u našem društvu. Želim da LGBT aktivistima i aktivistkinjama poručim da je Uprava za ljudska i manjinska prava pouzdani partner koji je spreman da podrži aktivnosti u cilju unapređivanja položaja seksualnih manjina u našoj zemlji.

Mikonos: Grčki gej raj

Svi barovi na Mikonosu su gay friendly, ali ekskluzivno gay barovi se nalaze u blizini luke, koju ćete lako naći jer svi putevi vode tamo.

Mikonos predstavlja otelotvorenje svake ideje o tome kako bi grčka ostva trebala da izgledaju. Svi klišeji su ovdje: belo okrečene kockaste kućice, predjarna plavo-zelena voda, tri gej plaže i prelepi ljudi iz svih krajeva sveta. Mikonos je i više od sunca, peska, mora i seksa.

Zašto otići?

Mikonos je bio omiljena, kul destinacija za gej odmore više od trideset godina. Ovdje možete da nađete na malo bogatiju klasu tetki.

Ovdje nema grandioznih gej klubova i "pristojnih" dark-rumova. U poređenju sa Ibicom, droga nije lako dostupna. A to drži podalje tri-četvrtine gej Britanaca i najveći deo gej Evrope, što može da bude i dobra stvar.

Za razliku od frenetične atmosfere drugih vrućih tačaka za gej odmor, gej scena na Mikonosu je opuštenija. To je ono što Mikonos čini privlačnim mestom za odmor.

U poređenju sa španskom obalom, Mikonos je prilično netaknut. Izgradnja se pažljivo kontroliše, tako da nema kuća sa više od tri sprata. Autoputevi i semafori ne postoje. Nema velikih supermarketa ili robnih kuća. Sa ovim intimnim, pastoralnim ambijentom, grad Mikonos zadržava mnogo od atmosfere malog, uspavanog ribarskog naselja, kakav je i bio do pre samo četrdeset godina.

Kada je najbolje da odemo?

Maj, jun i septembar su najbolji meseci, jer tada ima najmanje gužve, cene su niže, i ima više gej ljudi.

Istorija i kultura

Još dok stariji stari Grci nisu „izmislili“ homoseksualnost, na Mikonosu i okolnim ostrvima su je poštovali na jedinstven način. Istraživanje istorije prve i jedine homo-štovajuće zajednice je nešto što morate da uradite.

Kratko putovanje brodičom od Mikonosa deli nas od arheološke zemlje snova - ostva Delos, političkog i duhovnog sedišta drevne Grčke. Prema legendama ovdje su rođeni Apolon i Artemida. Na celom ostrvu se nalaze ostaci hramova i svetilišta podignutih u čast bogova i boginja iz grčke mitologije. Dionisov hram je bio podignut da slavi festival Bahusa. Bile su to prave bahanalije od muzike, igranja, vina i seksa. Tužno je da je sve što je preostalo od hrama jesu dve ogromne skulpture falusa u erekciji. A njihovi glavići, giljotinirani od strane Filistejaca, i dalje čvrsto i prkosno stoje na svojim postoljima. Na drugim mestima avenije od vremena izjedenih statua, trošni podovi u mozaicima i kolonade svedoče o plemstvu stare Grčke civilizacije.

Grad Mikonos

Mikonos je nepretenciozna verzija Sent Tropea - glamurozan i pomalo ekskluzivan, ali bez snobizma i ko-mi-fo noblesa. Gejevi su svuda, mada se tolerišu i strejtaši. Možete da budete sasvim opušteno gej pred svima. Niko neće da bere brigu ako dva muškarca ili dve devojke šetaju ulicom držeći se međusobno za ruke.

Razglednice ne lažu. Mikonos je gotovo previše predivan da bi bio stvaran. Kuće, prodavnice, crkve, vetrenjače su besprekorno okrečeni, sa prozorskim ramovima i roletnama obojenim u nebesko plavo i zeleno.

Ulice su lavirinti uskih sokaka, nekada smo nekoliko stopa širokih ukrašeni roze i

ljubičastim cvećem. Na svakom drugom pragu sedi mačka, lenjo zagledana u prolaznike.

Većina gej turista odlučuje da ostane u samom gradu, da odmotava klupko kroz lavirint uličica, naćikanim malim buticima, finim restoranćicama gde možete da klopatе pod vedrim nebom.

Gej scena

Uprkos tome što je ovo jedna od svetskih gej destinacija gej scena je i dalje mala u odnosu na broj turista koji dolaze ovde. Istina je da nema kafića koji se ne može opisati kao gay friendly, i da nema lokala u kojem vas neće doćekati topla dobrodošlica, ali ipak postoje određeni barovi u kojima se gej ljudi osećaju lagodnije nego na drugim mestima. Ti barovi su na Mikonosu locirani u blizini luke, koju ćete lako pronaći jer svi putevi vode tamo.

Šta da se radi?

Mikonos je veoma malo ostrvo. Glavni grad može da se pređe za oko 15 minuta, tako da možete slobodno da pitate za određeno mesto na koje želite da odete i domoroci će vam izaći u susret i lako će vam objasniti gde je tražena lokacija.

Počnimo sa plažom, odnosno plažama. Do svih plaža možete otići busom.

Super Paradise, Paranga i Elias su plaže na kojima možete da se skinete i da se pentrate po stenama oko nje. Naćićete barove i kafanice koji služe predivne salate. Možete da iznajmite ležaljku i suncobran za pet evra.

Pre nego što zapalite natrag na tuširanje, nemojte da propustite da sednete u neki bar u "Maloj Veneciji" i posmatrate predivan zalazak sunca koji se reflektuje na vodi. Veoma je romantično.

Dajte i snu malo oduška, jer se na Mikonosu ništa ne dešava jako rano. Osim u tački gde se susreću kasno i rano.

Stvari za pamćenje

Ostanite u gradu Mikonosu ako želite da neprekidno cirkulišete po gej barovima i ordinirate po klubovima. Pokušajte da izbegnete avgust, kada su cene dvostruko više nego inače, a domoroci lupaju u ratne bubnjeve. Ostalih meseci duvaju lule mira. Obratite pažnju na pelikana koji se šetka ispred restorana kao da on poseduje celo mesto. On je ne samo lokalna maskota, već i divan model za vaše fotografije.

Vozite se lokalnim autobusom do Plati Yalos, a onda

*Y*akinthos
RESIDENCE
MYKONOS-PANORMOS-GREECE

*Vaša letnja
kuća na
Mikonosu*

www.yakinthos-residence.gr

na lokalnom brodu do Super Paradise plaže. U toj bliskoj GSP - atmosferi možete da upoznate nove ljude i tako uštedite vreme koje ste mislili da potrošite na sticanje novih poznanstava. Posmatrajte zalaske sunca, kao da su vam poslednji, po mogućstvu u društvu vašeg frajera ili frajerke, u tišini Castro bara.

Snimate i kruzino mesto oko male bele crkve. Pogled je takođe predivan. Možda ne za devojkice.

Plaže

Najbolje gej plaže su „Elia“ i „Super Paradise“ na južnoj obali (pokupite besplatne mape na aerodromu)... „Elia“ je malo skuplja, ležaljka je osam evra, ali udobna. Na tu plažu možete da stignete kolima ili skuterom, direktno iz hotela ili autobusom iz grada Mikonosa do Platis Gialos (deset minuta), onda brodićem (šest evra povratna karta i 40 minuta putovanja)... Ali mnogo bolja je „Super Paradise“ plaža - bliža nego „Elia“ (oko 30 minuta brodom) tri evra za ležaljku i šarmantan restoran za ručak iznad gej dela plaže sa prelepim pogledom. Obe plaže imaju „gej“ deo. Na „Super Paradise“ čuje se neka muzika iz daljine, a „Elia“ je uglavnom obavijena tišinom.

Plaža „Paradise“ nije više gej. Ostale udaljenije plaže su „Panormos“, na severu ostrva, i novoizgrađena „Lia“ na zapadu - mala, fina, ali nije gej. Važno pominjanja je i „Orson Bay“ (nekoliko minuta od grada Mikonosa busom ili sopstvenim prevozom), delimično gej, prijatna i tradicionalnija plaža od ostalih na ostrvu. Lepa atmosfera, baš za kaficu ili užinu.

Noćni život

Dva odlična mesta za koktele uz zalazak sunca jesu „Castro“ (šarmantno, opuštenu muziku u „Maloj Veneciji“) i „The Elyseum Hotel“ (visoko iznad, divan pogled na grad i zaliv, sa još višim cenama pića - 12 evra za koktel). Takođe, pre ponoći je je okej i „Portos“ blizu gradske večnice. Posle dva treba posetiti barove „Ramrod“ i „Icaros“.

Takođe, tu su dva bara za igranje „Jacky O“ i „Babylon“. U „Jacky O“ puštaju samo dance/eurotrash hitove, dok „Babylon“ ima neke složenije melodije. Oba kluba imaju drag show.

Smeštaj

Što se tiče hotela, Mikonos je sada veoma gej ostrvo, tako da osim jednog isključivo gej hotela i svi ostali su friendly tako da možete da ih birate onako kako vam odgovara bez straha od homofobije. U blizini plaže „Panormos“ nalazi se gay friendly apartmani „Yakinthos residence“, koji su posebno interesantni posetiocima iz Srbije.

www.skiathosgay.com

Fly... to Skiathos Island
to find your immortal love...
july 2012

Skiatos, Grčka
12-15. jul 2012.
Prvi gej festival

„Dakle... Vi ste moler?“

VRTIĆ BOYS

Kako su mediji izveštavali o slučaju kada je V.J. iz Smedereva uhapšen zbog sumnje da je izvršio krivično delo oblube i zloupotrebe službenog položaja.

Nedavno se u Smederevu dogodio Slučaj. Izvesni V.J. star 32 godine, uhapšen je i određen mu je pritvor u trajanju od trideset dana zbog toga što je osumnjičen da je izvršio produženo krivično delo oblube i zloupotrebe službenog položaja i nedozvoljene polne radnje. V.J. je po zanimanju bio defektolog, a završio je i školu na Bogoslovskom fakultetu. Radio je kao veroučitelj u nekoliko smederevskih i beogradskih srednjih škola, bio član stručnog tima Savetovališta za mlade, a radio je i kao specijalni porotnik u sudskom veću za maloletnike. Pre toga je kao defektolog radio i u smederevskom zatvoru. On je osumnjičen da je svojim učenicima, nudio novac za seks, uglavnom oralnog tipa. Učenici su imali između četrnaest i sedamnaest godina. Plaćao im je od pet do deset hiljada dinara za konkretnu stvar, a davao im je novac i ako mu dovedu nekog novog koji je zainteresovan za biznis. Klinci su o tome pričali međusobno, stvar se pročula i V.J. je uhapšen. To su činjenice. A sada, ušušajte se, opustite se, uključite centar za imaginaciju, jer napuštamo svet istina, a tonemo u svet srpskih medija današnjice. Kako su mediji izveštavali o Slučaju?

Prvo je reagovao „Blic“ objavljujući agencijsku vest. Dve suvoparne izjave istražnog sudijske i zamenika javnog tužioca u kojima citiraju član 181. stav 2. krivičnog zakonika. I to je sve što će zvanično da bude saopšteno o Slučaju. Dosadno. Ali odmah zatim tu uskaču „Večernje novosti“, gde nas već u naslovu obavestavaju da je defektolog objavio

decu. A svi znamo da su deca prevrtljiva stvorenja koja da mogu da imaju, podlo od njih, čak i dve-tri godine. Kasnije, mnogo kasnije, negde pri kraju teksta „Novosti“ preciziraju da su deca više, kao neki, dečaci i da imaju između četrnaest i sedamnaest godina. Ali naslov vredi pola teksta, a ko još čita ona sitna slova ispod njega? „Novosti“ pod parolom „sumnja se“, dolaze do mobilnog telefona V.J. punog pornografskih poruka, ali da je tarifa za seks nekada bila školska opravdanja koja je V.J. falsifikovao.

Sutradan se u priču uključuje i „Kurir“. U njemu ništa novo osim što „Kurir“, dobro obavešten o svemu u vezi sa slučajem ne zna da je V.J. i veroučitelj. To, nekako nisu saznali. „Blic“ proširuje svoju priču od prethodnog dana. I oni su saznali o ljubavnim SMS-ovima, falsifikovanim opravdanjima, uz dodatak o mestu zločina - stanu zloglasnog V.J. Od naslova u „Bilcu“ do kraja teksta dečaci doživljavaju metamorfozu u tinejdžere. Današnja deca brzo rastu - dok pročitaš tekst u novinama. Onda nastupaju „Novosti“. Dečaci iz prethodnog njihovog naslova su već stasali za školu i postali su đaci. Oni znaju da je V.J. plaćao i dopune svojim đacima, vodio ih na kolače (ovo valjda „Novosti“ znaju sa ciljem da izazovu asocijacije na „ako ti nepoznati čika ponudi bombonu nikako nemoj da je uzmeš!“). Znaju „Novosti“ da je ljubitelj kolača na mestu zločina živio sa svojim roditeljima. Interesantno je da u ovom članku „Novosti“ kažu da poslodavci osumnjičenog nisu primetili ništa sumnjivo (valjda se će-

šljao na strejt?), dok će u jednom kasnijem tekstu istih novina V.J. postati „neobičan“ i „čudan“. Ali, pošto „Novosti“ pravilno percipiraju želje za senzacijom i zgražavanjem svojih čitalaca oni svoj članak šire pričom pastoralnog podnaslova „Decu vrebaju poremećeni umovi“. Priča počinje tada takođe aktuelnim slučajem o odbeglom robijašu koji je ubio oca i silovao dvanaestogodišnju ćerku koju je kasnije ostavio da leži u očevoj krvi. Ovaj uvod ima za cilj da smesti V.J. u zasluženi kontekst i mesto koje mu po sudu i pravosnažnoj presudi novinara „Novosti“ pripada. U nastavku „Novosti“ kažu da je V.J. pedofil. Što on nije, niti je osumnjičen ili optužen za nju. Pedofili su oni koji imaju seks ili nedozvoljene blude radnje sa osobama mlađim od 14 godina. Čisto proizvoljno lupetanje novinara sa ciljem da nas uvedu u priču o pedofilskoj psihologiji i eventualnom kastriranju istih. Da bi V.J. bio autentičniji pedofil, novinar je za saučesnika u tekstu uzeo izjavu forenzičkog psihologa Milana Kostića, koji, istina priča o pedofiliji, a ne o V.J. ali konekcija i kontekst su već formirani. Istog dana B92, istina, kao izvor uzimajući „Novosti“, naslovljavaju članak o Slučaju „Pedofil predavao i veronauku“. Dani odmiču, tako da i novinari „Kurira“, osim broja cipela, krvne grupe V.J. konačno saznaju za njih, do tada, skrivenu činjenicu da je bio i veroučitelj. Posle neuspelog razgovora novinara „Kurira“ sa roditeljima V.J. na scenu stupa i „ALO!“ koji laže da je V.J. prisiljavao decu na blud. „Novinar(ka)“ tu laž već u narednom pasusu i sam(a) demantuje, navodeći argumente koje je koristio V.J. prilikom „prisiljavanja“. „ALO!“ sve vreme koristi izraz „mališani“, što je raritet kada se odnosi na sedamnaestogodišnje srednjoškolce. Oni koji su treći razred gimnazije teško da mogu da budu svrstani u mališane. Ali zla namera je ono što je ovde bitno. „ALO!“, zabrinut za „mališane“ iznosi činjenice o Slučaju, za koje ne znamo ni da li su tačne ili nisu, ne brinući o sekundarnoj viktimizaciji žrtava. „ALO!“ takođe saznaje da je broj „žrtava“ koji „iz dana u dan raste“ deset „mališana“. Mada je na kraju saslušano osam „mališana“, „ALO!“ voli da zaokružuje. Istog dana u „Pravdi“ ništa novo. Za njih niko ništa nije hteo da izjavi, tako da osim izjava tužioca i sudijske, nema sočnih detalja. Ali da ne bude sve dosadno, tu su, sada već legendarne „Novosti“. U naslovu tvrde, „Nudio sve za blud“. I kuću u Malom Mokrom Lugu? I vilu u Monte Karlu? „Novosti“ su u ovom članku uspele da nadmaše „ALO!“, ma koliko to nemoguće izgledalo. „Samo neki su odoleli bolesnim nagonima pedagoga i ve-

roučitelja, ali najveći broj njih nije uspeo da se izvuče iz njegovih kandži. Svedočenja dečaka nad kojima je bludničio, zastrašujuća su“, kažu izvori „Novosti“ bliski istrazi. „Mozaik bludničenja“, „mreža pedofila“, „nepristojne ponude specijalnog pedagoga“... Ljubitelji trilera i palp literature verovatno uživaju u ovim sladostrasnim izrazima i konstrukcijama. „V.J. je, navodno, imao i homoseksualne veze sa starijim muškarcima, ali su mu fetiši bili dečaci od 14 do 16 godina. Imao je određen kriterijume kod odabira, a najviše su mu se sviđali sportski građani dečaci“. Interesantno je i prenošenje ovog teksta na smedia.rs koji su boldovali reči od posebne zastrašujuće važnosti kao što su „homoseksualni“ ili „fetiš“. „Svoju seksualnu izopačenost V.J. je najverovatnije podgrejao u Savetovalištu za mlade...“ Šokirani smo da je među nama bio neko s takvim poremećajem ličnosti i da je radio sa mladima koje je trebalo da leži od poremećaja - kažu u Savetovalištu za mlade.“ Novosti su saznale da je V.J. voleo da pipa čak i zatvorenike dok je radio u zatvoru. B92 i Blic istog dana pokušavaju da u svojim tekstovima, prenoseći pisanija „Novosti“, koliko-toliko ispeglaju Slučaj da upristoje i profesionalizuju svoju profesiju, ali ni oni nisu ostali imuni na to da je V.J. „voleo da dira zatvorenike“. Barem su odustali od toga da broj od osam zaokružuju na deset. „Novi Magazin“ je saznao za Slučaj, ali je šturo napisao samo osnovne podatke o njemu. U Srbiji izgleda da reč „šturo“ postaje sinonim za profesionalno. I RTS je isto tako dosledno dosadan. Da je V.J. Hrvat, musliman ili Albanac, verovatno bi drugu pesmu pevali.

Kraj. „Novosti“ odlučuju da one imaju poslednju reč. Inspirisane ovim slučajem pedofilije koji su sami izmislili i na kome insistiraju uprkos krivičnom zakoniku i izjavama nadležnih organa one se pod naslovom „Sve pedofile u registar“ bave rešavanjem pedofilskog Pitanja. A politička stranka DHSS, u naletu predizbornog ludila, a inspirisani baš ovim događajem, predlažu uvođenje hemijske kastracije.

Nekoliko nedelja posle Slučaja, zbio se Događaj u Prokuplju u kome je srednjoškolski profesor bio u vezi sa svojom 17-godišnjom učenicom. U medijama koji su izveštavali nije bilo ni pomena o nekom pedofilu, o mozaiku bludničenja, o seksualnim izopačenostima, o kandžama i mrežama pedofila... Da li je ovo pokazatelj da su se novinari malo pravno obrazovali u ovako kratkom vremenskom periodu ili prave neku mentalnu razliku između muško-muških i muško-ženskih odnosa?

Autohomofobija

Istraživanja pokazuju da je internalizacija homofobija nešto sa čime će se gotovo svako suočiti jer odrastamo u društvu koje produkuje negativne stavove i predrasude.

Internalizacija homofobije je skoro neizbežna posledica odrastanja u heteronormativnom i homofobičnom oružanju.

Deca vrlo rano upijaju stavove okoline. Kako svet doživljavaju kroz pojednostavljenu dimenziju „dobro-loše“, a najveći broj stereotipa i reči kojima se označava istopolna orijetancija su vezani za negativne predstave, od najranijih dana uče da je homoseksualnost nešto što je „jako loše i nepoželjno“. Suočena sa osveščivanjem sopstvenog identiteta, neka od njih otkrivaju da i sama pripadaju tom „lošem delu društva“. Tada se javljaju osećaj krivice, stid i razne emocije u kojima dominiraju neprihvatanje i bes usmeren ka sebi. Ukoliko ta mlada osoba bude izložena različitim vidovima nasilja ili bude svedok nasilja koje se vrši nad drugim gej osobama, neretko će se dogoditi da ne okrivljuje nasilnu okolinu, već samu sebe. U zavisnosti od toga koliko je imala podrške i pronašla načine da se sa ovim nosi, zavisice i njen kasniji odnos prema sebi.

Fenomen *autohomofobije* nije vezan samo za

LGBT populaciju. U socijalnoj psihologiji je odavno poznat *sindrom samomržnje* koji se javlja kod pripadnika različitih društvenih grupa koje su izložene društvenoj stigmatizaciji (crnaca u SAD, Jevreja, Roma, osoba sa nekim medicinskim dijagnozama i raznih etničkih, rasnih, rodnih i drugih grupa). Neretko deca vrlo rano usvoje negativne stereotipe vezane za grupu kojoj pripadaju te počinju da mrze taj aspekt svog identiteta i nastoje da se distanciraju od grupe kojoj pripadaju. Nepotrebno je pominjati da to dovodi do unutrašnjih konflikata, ambivalentnih osećanja i ozbiljnih problema sa samopoštovanjem.

Internalizovana homofobija se može odnositi kako na sklop negativnih stavova i osećanja prema homoseksualnosti drugih osoba, tako i na sopstvenu homoseksualnost. Ona utiče na formiranje identiteta, izgradnju samopoštovanja, psihološki integritet i odnose prema drugima. Ukoliko je ekstremno izražena, ona vodi u depresiju, nepoverenje i usamljenost, teškoće u intimnim odnosima, zloupotrebu psihoaktivnih

supstanci, pa i suicidalne ideje.

Kako gotovo svaka LGBT osoba tokom ranog razvojnog perioda usvaja negativne stavove o homoseksualnosti, izgradnja zdravog identiteta i samopoštovanja će zavisiti od toga kako sa tim odluču da se nosi. Neke osobe, kod kojih ona ostane neosvešćena, ceo život će nastaviti da žive mrzeći sebe i druge LGBT osobe, svaljujući sav teret odgovornosti i krivice za nasilje koje trpe - na njih/sebe same. Čak i površan pregled oglasa na sajtovima za upoznavanje će otkriti veliku količinu sadržaja prepunih mržnje, stigmatizacije i optužbi usmerenih na druge LGBT osobe. Ovo se može razumeti kao vid odbrambenog mehanizma „ako pljujem druge - nisam kao oni“. Vredajući ostale, koji su „feminizirani“, „promiskuitetni“, „na sceni“, „bolesni“ i pripisujući im sve one najgora stereotype koje većinsko heteronormativističko društvo ima o LGBT zajednici, osoba uverava sebe da ona sama nije takva („loša“), nalazeći time opravdanje za sopstveno bivstvovanje. Neki psiholozi bi ovo nazvali identifikacijom sa agresorom (koji, u ovom slučaju, predstavlja celokupna homofobična sredina).

Nije, međutim, svako neslaganje ili kritika LGBT zajednice od strane LGBT osoba izraz internalizovane homofobije. Gej osobe imaju pravo da se slažu ili ne slažu sa politikama LGBT organizacija, životnih stilova i stavovima drugih gej osoba isto koliko i svi ostali. Izražavanje negativnog mišljenja je stvar slobode govora. O internalizovanoj homofobiji se može govoriti tek onda kada su stavovi osobe nalik predrasudi - izrazito generalizovani i zasićeni negativnim emocijama usmerenim na sve LGBT osobe i to baš na one aspekte njihovog identiteta koji su vezani za istopolnu orijentaciju. Kada gej osoba misli o svim drugim gejevima i lezbejkama kao o „šljamu“ od koga se treba „držati podalje, posebno kad su autovani“, dok svoj gej identitet svodi na povremene seksualne susrete koji „ne treba da imaju veze sa ostatkom života“, vrlo je verovatno

da osoba ima problem sa internalizovanom homofobijom. Kako možemo da naslutimo da se radi o internalizovanoj homofobiji? Imamo pravo da nekoga ne volimo, međutim taj „višak“ nago-milanih negativnih emocija koji nas navodi da o drugim LGBT osobama govorimo kao o „šljamu“ je ono što je ključ predrasude. Ukoliko takve emocije vezujemo za istopolnu orijentaciju drugih, vrlo je verovatno da je svesno ili nesvesno primenjujemo i na sopstvenu orijentaciju.

Prevladavanje homofobije u sebi

Veoma je važno razumeti da se ne radi o tome da li neko ima ili nema autohomofobiju. Istraživanja pokazuju da je internalizacija homofobija nešto sa čime će se gotovo svako suočiti jer odrastamo u društvu koje produkuje negativne stavove i

predrasude. Više se radi o njenom intenzitetu i tome koliko je ona osvešćena i pronađena te u kojoj meri utiče na naš kvalitet života i mogućnost postizanja unutrašnjeg balansa. Kako može imati pogubne posledice po psihičko blagostanje osobe, važno je raditi na njenom prevladavanju.

Identifikovanje sop-

stvenih internalizovanih predrasuda prema istopolnoj orijentaciji je najvažniji korak. Kada ih identifikujemo, moći ćemo sa njima nešto i da uradimo. Tada možemo i da ih promislimo i radimo sa njima (umesto da one nesvesno rade protiv nas).

Razmatranje i promišljanje kompleksnosti života drugih LGBT osoba može pomoći utoliko što se time prevazilazi pojednostavljivanje. Mnogi izbori koje čine drugi, a koji vam se možda ne dopadaju, mogu biti rezultat komplikovanih životnih okolnosti kojima pokušavaju da se prilagode najbolje što mogu. Umesto osuđivanja drugih, korisnije je fokusirati se na izgradnju sopstvenog života i životnog stila kakav želite.

Društvena odgovornost. Većina ili gotove sve LGBT osobe su nekada tokom života osetile negativne efekte stigmatizacije od strane drugih. Razumljivo je ako ne odaberete uvek da edukujete

šire mase o neosnovanosti i pogubnom uticaju njihovih predrasuda, ali najmanje što možete uraditi je da im ne doprinosite i ne pojačavate ih i sami. Svaki put kada izjavite da su svi „oni“ takvi i takvi i „zaslužuju“ to i to, nesvesno povređujete i sebe. Za početak izaberite da ne doprinosite ovako pojačavanju sopstvenih unutrašnjih konflikata.

Razumevanje i pozicioniranje sebe. Objašnjeno je da je negativno sagledavanje istopolne orijentacije drugih često znak internalizovane homofobije jer nas drugi podsećaju na ono što ne želimo da budemo ili što ne želimo da drugi vide u nama. Važan cilj u tom smislu jeste sagledati svoje potrebe, ono što volimo ili ne volimo, sa kim želimo ili ne želimo da družimo. Razrešiti sa sobom da sa nekim ne želite da se družite zato što vam ne prija kao osoba (a ne zato što je npr. „feminiziran“) bi bio korak ka uspešnijoj integraciji u kojoj ne osuđujemo aspekte seksualne orijentacije drugih, već se fokusiramo na sopstvene potrebe. Svako može da voli ili ne voli nekog, ali za pitanje internalizovane homofobije je ključno identifikovati uzrok sopstvenih negativnih osećanja prema drugima. Ako su ti uzroci vezani za odbojnost prema seksualnoj orijentaciji drugih, najverovatnije ćemo imati problem i sa sopstvenom.

Prihvatite sebe i svoje ambivalentnosti. Ako prepoznate kod sebe tragove autohomofobije, nemojte kriviti sebe za nju. Već smo rekli da je ona gotovo neizbežna posledica odrastanja u određenom okruženju. Nastojte da je razumete i da date sebi dozvolu da se razvijate i učite onim tempom koji vam prija. Razgovarajte o tome sa prijateljima. Ali nemojte naći dodatni razlog da manje volite sebe.

Jedna od najupadljivijih karakteristika autohomofobije je da se bes koji nastane kao posledica nemoći suprotstavljanja nepravdi i maltretiranja usmeri na sebe i svoju seksualnu orijentaciju, umesto na onoga ko nam to čini. Umesto da oslabljujete sebe trošeći energiju na okrivljavanje sudbine, gena, roditelja ili čega god, izaberite da je usmerite tamo gde će vam doneti više dobiti - na strategije nošenja sa problemima, društvenim predrasudama i neznanjima te kreiranje sopstvenog sigurnog prostora i okruženja. Ne tvrdim da je lako pronaći načine za život u homofobičnom okruženju, već samo da nije poželjno kriviti sebe za nešto što dolazi od drugih. Čak i takvo razrešenje na unutrašnjem planu - odluka da niste odgovorni vi i LGBT zajednica (za nasilje koje trpe zbog istopolne orijentacije) može biti ogroman korak ka uspostavljanju unutrašnjeg balansa.

Okružite se ljudima koji vam pričaju i kojima verujete. Blizak krug prijatelja na koje se možemo osloniti i koji su spremni da nas podrže je jedan od faktora koji su najodgovorniji za psihičko blagostanje uopšte. Umesto da trošite energiju na aspekte LGBT zajednice koji vam ne pričaju, potrudite se da izgradite za sebe okruženje koje vam odgovara. Uostalom, sredina koja vas razume, voli i prihvata je najjača osnova za prihvatanje sebe, samopoštovanje i suočavanje sa problemima na koje nailazite. Istraživanja pokazuju da LGBT osobe sa više LGBT bliskih prijatelja imaju niži intenzitet autohomofobije. Uostalom, biti okružen dragim i bliskim LGBT i gay friendly osobama od poverenje je najsigurniji način za razbijanje negativnih stereotipa i predrasuda o gej zajednici kojima ste bili okruženi tokom odrastanja.

VAŽNI TELEFON

**LGBT SOS
telefon**
011/ 3290-846

u noćnim i izvanrednim od 19 do 22 h
i svakim radnim danom od 11 do 13 h

**Telefon za prevenciju
SAMOUBISTVA**
0800 300 303
svakog dana od 14 do 23h

**Savetovalište za
GEJ I BISEKS MUŠKARCE**
011/26-35-304
od 15 do 20h osim ponedeljka

Glasaj precrtano ili: Čiča Gliša Srbiju spašava

Precrtan listić izraz je nedvosmislene građanske demonstracije nezadovoljstva

aktuelnom ponudom. Shodno trenutnim procenama koje stranački štabovi i njima

naklonjeni mediji vešto prećutkuju, 15% do 20% precrtanih listića pokazatelj su u

kojoj meri je aktuelna politička scena trula.

Ideja takozvanih belih (precrtanih) glasačkih listića poslednjih meseci nesumnjivo postaje ona politička opcija kojoj potencijalno stremi najveći broj glasača u Srbiji. Gotovo da nema nikog ko se neće složiti s činjenicom da aktuelna politička oligarhija ne predstavlja nikog osim samu sebe te da, kao takva, više ne zaslužuje poverenje građana. Ono što se, međutim, objektivno nameće kao potencijalni problem jeste to da se ne mali broj građana inače naklonjenih ovoj ideji pita: A šta dobijamo belim/precrtanim glasanjem? Zar neće svakako neko pobediti na izborima? Da li možda treba da zapušimo nos i ipak glasamo za (neko) manje zlo?

I dok se građani muče s vlastitim osećanjem društvene odgovornosti — vlast (ali i opozicija) nas podjednako neodgovorno prozivaju, optužuju i(li) zastrašuju. Ideja o belim/precrtanim listićima od strane aktuelne političke oligarhije koja je obezmyslila sve u današnjoj Srbiji (politiku posebno) proglašena je nemoralnom i neodgovornom a njeni zagovornici frustriranim i nezrelim... U pomenutim optužbama (građani su valjda krivi zato što su nezadovoljni) najdalje je otišao predsednik političkog saveta DS, profesor Dragoljub Mićunović koji je izjavio kako je „ideja o belim listićima jedna od najmorbidnijih političkih ideja koje su se u Srbiji uopšte pojavile“. Umesto da pokušaju da nas ubede kako (još

jednom?!) zaslužuju naše (izgubljeno) poverenje — političari nas vređaju što na najbolji način, zapravo, pokazuje u kojoj meri im je uopšte stalo do onoga što, kao birači kojima bi trebali da polažu račune, imamo da im poručimo.

Šta je tu, zapravo, posredi — i otkud to da srpski političari, koji su poslovično imuni na svaku kritiku, ovako ostrašćeno i politički nezrelo kidišu na građansko i demokratsko pravo da ne budemo zadovoljni aktuelnom političkom ponudom?

Zašto su beli/precrtani listići toliko opasni, i po koga?

Za mene lično, već sama činjenica da su oni koji su na različite načine i ne jednom izigrali naše poverenje ovoliko uznemireni ovom idejom, najbolji je argument u prilog precrtanom glasanju. Aktuelni izbori koji nam se po ko zna koji put predstavljaju kao izbor između manjeg i(li) većeg

zla predstavljaju uvredu za društveno svesne građane Srbije. Smisao politike jeste da kreira i nudi ideje ili makar privid nade

kako stvari mogu da se promene. Izborne

kampanje ne mogu da se zasnivaju na obećanjima da se više neće krasti ili

pak da će izvršiti deparcijacija u društvu u kom više ne možete da budete ni portir u javnom preduzeću ako iza vas ne stoji neka (bilo koja) politička stranka. Ovakva obećanja posebno ne može da daje vlast koja je pomenuto stanje kreirala. U društvu

koje je dozvolilo da mu ljudska i građanska prava propisuje (ili suspenduje) huligani, odnosno nekoliko stotina bilmeza i bilmeskinja koji danas u Srbiji određuju ko, kako i zašto može da šeta ulicama srpske prestonice društvo je koje osuđeno na institucionalno i političko tumaranje — izlaz iz tog mraka ne mogu da nude oni koji su nas u isti (bilo svojim činjenjem ili nečinjenjem) uveli. Izlaz iz tog tumaranja mogu da ponude samo novi ljudi (kako unutar postojećih tako, moguće, i nekih novih stranaka) — da bi se oni pojavili mora se oduzeti politički legitimitet onima koji ga odavno ne zaslužuju!

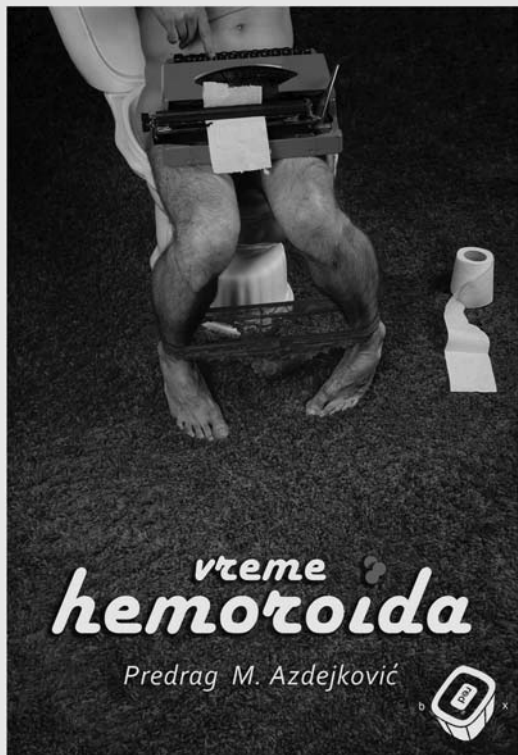
Prazni i beli/precrtani listići nisu isto. Za razliku od izbornog bojkota, odnosno neizlaženja na glasanje ili ubacivanja praznih listića — precrtani listići su listići sa stavom. Takođe, građanima treba skrenuti pažnju da prazni (neprecrtani) listići ostavljaju mogućnost izbornih mahinacija stranačkim kontrolorima da zaokruživanjem svoje opcije iste pretvore u aktivne listiće.

Precrtan listić izraz je nedvosmislene građanske demonstracije nezadovoljstva aktuelnom ponudom. Shodno trenutnim procenama koje stranački štabovi i njima naklonjeni mediji vešto prećutkuju, 15% do 20% precrtanih listića pokazatelj su u kojoj meri je aktuelna politička scena trula.

Do sada smo uvek glasali za manje zlo, prvo je to bio Koštunica, pa Velja Ilić, onda dvojac Dačić/Mrkonjić, pa Boris Tadić — možete li da pogodite ko je sledeći?

Na kraju, ovo nije agitacija za precrtano glasanje — već poziv da svako od nas ozbiljno razmisli da li na aktuelnoj političkoj sceni postoji politička ponuda koja zastupa njegove interese. Ukoliko eventualno postoji (lično, nisam sposoban da je vidim) da li vam ista uliva makar minimum poverenja da će ono što sada obećava kasnije i da ispuni.

Ukoliko već nemate za koga — onda je najbolje da glasate za Čiča Glišu!

**vreme
hemoroida**

Predrag M. Azdejković

Rekli su o knjizi...

„Peđa, samo da ti kažem da ćeš ubrzo biti mrtav čovjek... pa zato uživaj u danima što su ti ostali... pa ćeš fino počivati u miru, pederčino!!!“
Stojan Milošević

„Govno jedno pederško... zbog tvog ruganja svemu što je srpsko... zbog vredanja Patrijarha Pavla... zbog sprdnja i svega ostalog sa svime što ima predznak "Srpsko"... zažalio, jesi li čuo govno jedno!!! Proklinjaćeš dan kada si se sa ovim sprdao... dobić ono što zaslužiš!!!!!!“
Pustinjiski Lovac Na Pacove

„Jebem li ti mamu u pičku retardiranu bolesnu, ubiću te kad te vidim negde šljamu bolesni, ti i takvi kao ti ste bruka ove zemlje jebem li ti mamu pederšku smrdljivu!“
Šašavi Deččić

„Pederu, vidićeš ti kad se Šešelji vrati kući!“
Ilija Simić

„Kako te nije sramota, ti si bruka za Srbiju...“
Kristijan Zugaaj

„Tebe treba na kolac nabiti pederčino jedna šugava.“
Rastko Rale Gojković

„Kad dođeš u Banja Luku ili negdje u Srpsku, ima da te zakoljem jebem ti sve pederško!“
Vukelić Dragan

Knjigu možete naručiti preko sajta www.redbox.rs uz popust od 20% i besplatnu poštarinu.

Klub APARTMAN

Adresa: Karađorđeva 43,
Beograd

Mob: 064/22-85-055

Gay lesbian club

Skoro svakog vikenda organizuju se gay žurke

Web:

facebook.com/KlubApartman

Klub PLEASURE

Adresa: Kneza Miloša 9,
Beograd

Mob: 062/89-96-878

Gay lesbian club

Svakog petka i subote od
22:00 do 06:00

Web:

tinyurl.com/klubpleasure

Cafe bar SMILEY

Adresa: Terazije 5, Beograd

E-mail: cafesmiley@gmail.com

Gay lesbian cafe

Pon-pet. (13:00-01:00)

Sub-ned. (18:00-02:00)

Web:

tinyurl.com/smileybg

INTERNET VODIČ KROZ GAY SRBIJU

Cafe bar FENIX

Adresa: Patrijarha Varnave
13, Beograd

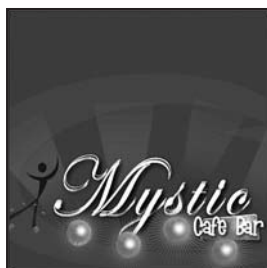
Gay lesbian cafe

Pon-čet. (10:00-23:00)

Sub-ned. (12:00-01:00)

Web:

facebook.com/fenixbelgrade

Cafe bar MYSTIC

Adresa: Čumićevo sokače
(I sprat), lok.137a, Beograd

Gay lesbian cafe

Pon-pet. (14:00-02:00)

Sub-ned. (18:00-02:00)

Web:

tinyurl.com/mysticbg

Klub Egal

Adresa: Obilićev venac 3a,
Beograd

Mob: 062/44-01-69

Gay lesbian cafe club

Pon-pet. (09:00-00:00)

Sub-ned. (09:00-01:00)

Web:

tinyurl.com/egalbg

Klub Montaža

Adresa: Vojkovićeve 4,
Beograd
Mob: 063/307-972
Gay friendly club
Četvrtak-Nedelja: 21:00-
03:00
Web: facebook.com/Klub.
MONTAZA

Klub Scala

Adresa: Braće Krsmanović
3, Beograd
Mob: 063/1205039
Gay lesbian club
Svakog petka i subote od
22:00 do 04:00
Web: tinyurl.com/scalabg

WARM BROTHERS

WB je party brend iza kojeg stoji tim na čijem čelu se nalaze perfekcionista koji se već dugu niz godina profesionalno bave organizovanjem žurki.
Mob: 061/15-50-616
Facebook:
facebook.com/wbcommunity

WWW.GAYECHO.COM/GUIDE

BEAR PARTY

S vremena na vreme u Beogradu se organizuju meda žurke, samo za muškarce.

E-mail:
belgradebears@mail.com
Mob: 062/9-611-449
Web:
www.belgradebears.webs.com

LOUD & QUEER

Loud & Queer je najstariji i najpoznatiji *gay party* brend u Srbiji koji skoro sedam godina razvija *queer* klupsku scenu u Beogradu i Srbiji.

E-mail: info@loudandqueer.rs
Mob: 064/21-27-963
Web: www.LoudAndQueer.rs
Facebook:
tinyurl.com/Loud-Queer

DIZZY QUEER

Od početka 2011. godine Dizzy Queer organizuje žurke u saradnji sa beogradskih klubom "Apartman". Ono što ih razlikuje od ostalih jeste da organizuju žive svirke.

Mob: 064-1876-235
E-mail: dizzy.queer@gmail.com
Facebook:
facebook.com/DQParty

Cafe YELLOW

Adresa: Novi Sad
Mob: 064/9-234-678
Gay lesbian cafe
Radno vreme (18:00-01:00)
Web:
tinyurl.com/yellowclubns

CK13

Adresa: Vojvode Bojovića
13, Novi Sad
Mob: 021/4737 601
*Gay friendly omladinski
centar*
Web: www.ck13.org

Na adresi
www.gayecho.com/guide
možete saznati kada su
gej žurke u Beogradu,
kada se daje queer pred-
stave u pozorištima i
prikazuju queer filmovi u
bioskopima, sve informa-
cije o tribinama, queer
festivalima.... Sve što vas
je ikada zanimalo o
LGBT dešavanjima u Sr-
biji, možete saznati na In-
ternet vodiču kroz gay
Srbiju.

INTERNET VODIČ KROZ GAY SRBIJU

WWW.GAYECHO.COM/GUIDE

Sexy shop TOY4JOY

Adresa: Carice Milice 16,
Beograd
Tel: 011/26-27-162
Web: www.toy4joy.rs

Sexy shop Srećni ljudi

Adresa: Lomina 5, lok. 12,
Beograd
Tel: 011/328-14-38
Radno vreme:
Pon-Pet 10:00-20:30
Vikend: 10:00-18:00
Web: www.srecniljudi.com

Sexy shop CLIMAX

Adresa: Vase Pelagića 10,
Novi Sad
Mob: 063/708-7-708
Radno vreme: 11:00-21:00,
osim nedelje
Web:
www.climax.co.rs

**L G
B T**

mediji

WWW.GAYECHO.COM

Regionalni LGBT portal koji pokriva Bosnu i Hercegovinu, Crnu Goru, Hrvatsku i Srbiju. Svakog dana objavljuje vesti i tekstove. Svake godine bira mušku i žensku gej ikonu.

WWW.GAY-SERBIA.COM

Najstariji srpski gej sajt sa velikim brojem korisnika na forumu koji svakodnevno raspravljaju o važnim političkim i društvenim temama, ali i o zabavi, seksu, ljubavi...

WWW.LABRIS.ORG.RS

Zvanični sajt lezbejske grupe "Labris", ali i portal za lezbejke koji donosi vesti, kolumne i ima svoj forum.

WWW.TRANSSEBIA.ORG

Sajt posvećen trans zajednici u Srbiji na kome možete saznati proverene informacije o hormonskoj terapiji, operativnim zahvatima i čitati najnovije vesti o trans zajednici.

WWW.QUEER.HR

Hrvatski web portal koji svakodnevno objavljuje vesti i tekstove o queer kulturi, umetnosti i politici.

LGBT RADIO

Nakon radio emisija *Gayming* na Radiju 202 i *Dežurni kvirci* na Novom Radiju Beograd, koje su nažalost ukinute, Srbija nema radio ni TV emisiju posvećenu LGBT populaciji.

http://www

**L G
B T**

sajtovi za
upoznavanje

WWW.GAYROMEO.COM

Internacionalni sajt za upoznavanje koji ima oko 10 hiljada članova iz Srbije. Sajt je rezervisan samo za gej muškarce. Korišćenje je besplatno uz organičenje.

WWW.GAY-SERBIA.COM

Srpski sajt sa oglasima lične prirode koji ima oko 9 hiljada članova iz Srbije. Sajt pruža usluge svim LGBT osobama. Korišćenje je besplatno bez ograničenja. Oglasima možete pristupiti na adresi:

www.gay-serbia.com/personals

WWW.GAYECHO.COM

Srpski sajt sa oglasima lične prirode koji ima oko 6 hiljada članova iz Srbije. Sajt pruža usluge svim LGBT osobama. Korišćenje sajta je besplatno bez ograničenja. Oglasima možete pristupiti na adresi:

www.gayecho.com/personals

Sajt takođe ima i chat sobe za gej muškarce i lezbejke u kojima se u svakom trenutku nalaze stotine LGBT osoba. Chatu možete pristupiti na adresi:

www.gayecho.com/chat

"AS" CENTAR

Website:
www.aids-support.com
E-mail:
office@aid-support.com
Telefon:
011 33 02 007

OPIS ORGANIZACIJE: „AS“ - Centar za osnaživanje mladih osoba koje žive sa HIV-om i AIDS-om deluje u oblasti psihosocijalne podrške i zaštite prava mladih osoba koje žive sa HIV-om i AIDS-om.

USLUGE KOJE PRUŽA: Aktivnosti AS-a su prvenstveno usmerene ka resocijalizaciji i podsticanju mladih osoba koje žive sa HIV-om i AIDS-om da aktivno učestvuju u rešavanju problema sa kojima se svakodnevno susreću, da istražuju te probleme i uzroke narušavanja svojih prava, da daju predloge i sugestije za otklanjanje problema sa kojima se suočavaju, odnosno uzroke tih problema, da preduzimaju sinhronizovane akcije na otklanjanju problema kao i da osiguravaju argumentovane dokaze o narušavanju osnovnih ljudskih prava.

CENTAR ZA KVIR STUDIJE

Website:
www.cks.org.rs
E-mail:
kvir.studije@gmail.com
Telefon:
011 41 21 180

OPIS ORGANIZACIJE: Centar za kvir studije ima viziju društva u kome raznovrsni postojeći identiteti neće biti izvor diskriminacije. Ciljevi organizacije su popularizacija, vidljivost i šire društveno i akademsko etabliranje kvir teorije i kulture, kao i autora i autorki koji se njome bave.

USLUGE KOJE PRUŽA: Centar za kvir studije prikuplja i obrađuje naučnu i stručnu literaturu u oblasti kvir teorije i srodnih naučnih oblasti, organizuje stručne skupove u oblasti kvir teorije i kulture; objavljuje publikacije o pitanjima koja se odnose na kvir teoriju i kulturu; sarađuje sa stručnim udruženjima; podržava, organizuje i promovise umetničku produkciju i projekte čija su načela bliska ciljevima Centra.

ASOCIJACIJA DUGA

Website:
www.asocijaciaduga.org.rs
E-mail:
asocijaciaduga@open.telekom.rs
Telefon:
064 25 29 181, 065 46 88 682

OPIS ORGANIZACIJE: Cilj organizacije je unapređenje kvaliteta života LGBT populacije u svim njegovim segmentima i ima aktivnosti na teritorijama Mačvanskog, Kolubarskog, Sremskog i Zlatiborskog okruga.

USLUGE KOJE PRUŽA: U sklopu terenskog rada pruža usluge povoljivog savetovanja iz oblasti prevencije HIV-a i polno prenosivih infekcija, brzo testiranje za MSM populaciju na HIV, hepatitis C i sifilis. Parnjačko savetovanje, podela informativnog materijala, kondoma i lubrikanata. U sklopu Drop in centra (Kragujevac, Šabac, Valjevo i S. Mitrovica) pruža usluge savetovanja, brzog testiranja, medicinske konsultacije, psihosocijalne podrške i savetovanja. Radno vreme je od utorka do subote od 17:00 do 22:00.

DROP IN CENTAR NOVI SAD

Website:
www.sida.org.rs
E-mail:
dropin@jazas.rs
Telefoni:
062 350 799, 062 350 108

OPIS ORGANIZACIJE: Omladina JAZAS-a Novi Sad je organizacija osnovana sa ciljem da se bavi prevencijom HIV/AIDS-a i pružanjem psihosocijalne pomoći ljudima koji žive sa ovom bolešću.

USLUGE KOJE PRUŽA: Drop in centar pruža usluge parnjačkog savetovanja, psihologa, email psihološkog savetovanja, medicinskog savetovanja o HIV-u i polno prenosivim infekcijama, informacije o rizičnom ponašanju, bezbednom seksu, pravnu pomoć vezano za probleme LGBT populacije. Pored navedenog, korisnici uvek mogu da dobiju prezervative, lubrikante i edukativan materijal. Radno vreme je od utorka do petka u periodu od 15:30 do 19:30.

GAYTEN-LGBT BEOGRAD

Website:
www.gay-serbia.com
E-mail:
gayten@gmail.com
Telefon:
011 3290 846

OPIS ORGANIZACIJE: Gayten-LGBT je osnovan u Beogradu 2001. godine. Nastao je od udruženja Arkadia – prvog gej i lezbejskog lobija. Gayten-LGBT je prva sveuključujuća organizacija u Srbiji koja okuplja biseksualne, trans, interseks, queer i heteroseksualne osobe.

USLUGE KOJE PRUŽA: LGBT osobe treba da se obrate ovoj organizaciji kada žele informacije o LGBTIQ sceni, organizacijama, besplatnu pravnu pomoć, besplatnu psihološku pomoć i savetovanje, žele da se uključe u rad grupa za podršku, da se edukuju iz različitih oblasti i koriste usluge biblioteke i videoteke.

GEJ STREJT ALIJANSA

Website:
www.gsa.org.rs
E-mail:
info@gsa.org.rs
Telefon:
011 262 46 08

OPIS ORGANIZACIJE: Gej strejt alijansa (GSA) je osnovana 2005. godine, kao volonterska i na članstvu bazirana LGBT organizacija koja uključuje i heteroseksualne osobe koje se bore za jednak tretman LGBT osoba i solidarnost društva sa njima.

USLUGE KOJE PRUŽA: GSA je prepoznatljiva po godišnjem izveštaju o stanju ljudskih prava LGBT osoba u Srbiji koji sadrži opise slučajeva nasilja i diskriminacije nad LGBT osobama, analizi delovanja političkih stranaka, državnih institucija i nevladinih organizacija. GSA sprovodi i istraživanje o stavovima javnog mnjenja u Srbiji prema homoseksualcima, tokom 2010. godine je imala dijalog sa političkim partijama i državnim institucijama i bila je jedan od organizatora Parade ponosa 2010. godine u Beogradu.

GEJ LEZBEJSKI INFO CENTAR

Web:
www.gayecho.com/glic
E-mail:
gayecho@gmail.com
Telefon:
064 14 27 840

GLIC je osnovan 2009. godine kao medijska grupa, koja se bavi promovisanjem LGBT prava kroz informisanje, umetnost i kulturu i osnaživanjem LGBT populacije kroz nuđenje informacija i sadržaja koji važni za LGBT egzistenciju.

OPIS ORGANIZACIJE: Najveći i najvažniji projekat ove grupe je Regionalni gej lezbejski info portal Gayecho koji je dostupan na www.gayecho.com i svojih sadržajem pokriva Srbiju, BiH, Hrvatsku i Crnu Goru, a svakodnevno obaveštava LGBT populaciju o dešavanjima u zemlji i svetu. Već dve godine GLIC u saradnji sa Domom omladine organizuje Međunarodni festival queer filma "Merlinka" o kome možete više saznati na www.merlinka.com.

USLUGE KOJE PRUŽA:

LABRIS

Website:
www.labris.org.rs
E-mail:
labris@labris.org.rs
Telefon:
064 700 82 93

OPIS ORGANIZACIJE: Labris je organizacija koja smatra pravo na različito seksualno opredeljenje jednim od osnovnih ljudskih prava i radi na eliminaciji svih vrsta nasilja i diskriminacije nad lezbejkama i ženama drugačije seksualne orijentacije od heteroseksualne.

USLUGE KOJE PRUŽA: Labris je pokrenuo seriju seminara o lezbejskim ljudskim pravima, objavljivao brošuru o autentičnim iskustvima lezbejskog coming out-a u Srbiji, inicirao aktivnosti koje su dovele do promene upitnika za dobrovoljne davaoce krvi i kojim je lezbejkama dozvoljeno da daju krv... Labris pruža psihološko i pravno savetovanje, podršku (grupe podrške), prostor za edukaciju (radionice, seminari), druženje i razmena mišljenja i iskustava sa drugim ženama.

Q-KLUB

Web:
www.q-club.org.rs
E-mail:
office@q-club.org.rs
Telefon:
011 3345 852

OPIS ORGANIZACIJE: Sedište je u Beogradu a programi se realizuje na nivou cele zemlje. Osnovni program delovanja podrazumeva pružanje podrške osobama koje žive sa HIV-om i zagovaranje za poštovanje i unapređenje njihovih prava.

USLUGE KOJE PRUŽA: LGBT osobe koje su ugrožene HIV/AIDS-om odnosno žive sa HIV-om ili njihovi prijatelji, partneri ili članovi porodice mogu se obratiti za pomoć u vidu pravnog i psihološkog savetovanja, organizovanja grupa samopomoći, vršnjačko savetovanje, kućne posete i edukacija osoba koje žive sa HIV-om Q-klub je uvek otvoren za podršku poštovanju prava i unapređenju položaja LGBT zajednice.

SPY - BGD CHECK POINT

Website:
www.spy.org.rs
E-mail:
bgpoint@spy.org.rs
Telefoni:
011/26-35-30-4, 061/720-77-77

OPIS ORGANIZACIJE: BGDcheck point je alternativni zdravstveni centar za gej, biseks i transseksualne osobe. BGDcheck point se nalazi u samom centru Beograda, lako dostupan svim gej, biseks i transseksualnim osobama. BGDcheck point sve svoje usluge nudi na bazi anonimnosti i dobrovoljnosti, a sve usluge su u potpunosti besplatne.

USLUGE KOJE PRUŽA: Besplatno i anonimno savetovanje i testiranje na HIV za gej i biseks muškarce, besplatna psihološka podrška za gej i biseks muškarce, besplatna psihološka podrška za roditelje/staratelje/rodbinu LGB osoba, radionice o HIV-u i PPI, radionice o LGB identitetu za roditelje/staratelje/rodbinu LGB osoba, grupe samopodrške za roditelje/staratelje/rodbinu LGB osoba

QUEERIA CENTAR

Website:
www.queeriacentar.org
E-mail:
queeriacentar@gmail.com
Telefon:
064 19 24 912

QUEERIA CENTER

Queeria centar osnovan je radi zaštite i promocije LGBT prava i kulture, posebno LGBT mladih, kao i radi unapređivanja i zaštite zdravlja, posebno zdravlja mladih iz marginalizovanih grupa.

Queeria centar je prepoznatljiv po Queeria kalendaru, projektu podizanja svesti i jačanja solidarnosti sa LGBT zajednicom u Srbiji. Kao učesnici projekta u prvih pet izdanja, pojavilo se preko 60 modela od kojih preko 40 javnih ličnosti, kao i po kampanjama Ljubav na ulice, Prijateljstvo koje traje, Ljubav za sve... Kroz sprovođenje atraktivnih kampanja Queeria centar na zanimljiv i kreativan način širi svest građana i građanki Srbije na aktuelne probleme ranjivih grupa, posebno LGBT zajednice.

YUCOM

Website:
www.yucom.org.rs
E-mail:
office@yucom.org.rs
Telefon:
011 33 444 25, 011 33 442 35

OPIS ORGANIZACIJE: Komitet pravnika za ljudska prava je stručno, dobrovoljno, nevladino udruženje građana okupljenih radi zaštite i unapređenja ljudskih prava prema opšteprihvaćenim civilizacijskim standardima, međunarodnim konvencijama i domaćem pravu.

YUCOM je prepoznatljiv po pravnoj pomoći u slučajevima kršenja ljudskih prava, diskriminacije i torture i zaštiti branitelja ljudskih prava. Građani mogu da dobiju pravnu pomoć ukoliko smatraju da su im ugrožena ljudska prava na broj 0700-400-700. LGBT osobe mogu dobiti pravni savet i zastupanje u slučajevima kršenja ljudskih prava i diskriminacije. Takođe, YUCOM kroz svoj rad zahteva promenu propisa koji su suprotni načelima ljudskih prava, kao i propisa koji diskriminišu LGBT populaciju.

ZAVOD ZA ZDRAVSTVENU ZAŠTITU STUDENATA

Website:

www.studpol.rs

E-mail:

infoads@sezampro.rs

Telefoni:

011 24 321 92

OPIS ORGANIZACIJE: Zavod za zdravstvenu zaštitu studenata Beograd je posebno poznat po programima prevencije HIV/AIDS-a i programima za dobrovoljno, poverljivo savetovanje i testiranje na HIV. Centar za prevenciju side i PPI je dobro organizovano odeljenje ZZZZ Studenata koje se bavi dobrovoljnim poverljivim savetovanjem i testiranjem na HIV.

USLUGE KOJE PRUŽA: Centar pruža informacije o HIV infekciji, savetovanje i testiranje na HIV i hepatitis B i C, informacije o vakcinama protiv hepatitisa B- na razgovor, informacije ili savet može da dođe svako ko želi više informacija o HIV infekciji i o hepatitisima i možete dobiti besplatne kondome. Savetovanje se može obaviti od 8h do 15,30h a vadjenje krvi (test na HIV) se može obaviti od 9,30h do 13,30h.

NOVOSADSKA LEZBEJSKA ORGANIZACIJA

Web:

www.n-l-o.org

E-mail:

believenlo@yahoo.com

Telefon:

060 0141 080

Novosadska Lezbejska Organizacija je osnovana 2004. godine. Ideja osnivanja prve, i još uvek jedine, lezbejske grupe u Vojvodini bila je da kreira mesto na kom će neheteroseksualne žene moći da se okupe i koje će im pružiti podršku kroz različite sadržaje.

Web:

www.podrska.in.rs

Grupa za podršku mladim gej muškarcima IZADI je formirana u martu 2010. u Novom Sadu.

Web:

facebook.com/Drop.In.Centar.Nis

E-mail:

slobodanka.crevar@oic.rs

Telefon:

069 649 103

GDE SE MOŽETE TESTIRATI NA HIV

BEOGRAD

Gradski zavod za javno zdravlje Beograd, Centar za HIV/AIDS, Despota Stefana 54a, 4. sprat, soba 72, 011/32-30-038, 9-12h

Zavod za zaštitu zdravlja studenata – Centar za prevenciju side i PPI, Krunska 57 (ili ulaz iz Braće Nedića 28), 8:30-17h

Dom Zdravlja Dr Ristić, Narodnih heroja 38 VRANJE

Zavod za javno zdravlje Vranje – Služba epidemiologije, Jovana Jankovića Lunge 1, 017/422-296 lokal 103, 8-14h

ZRENJANIN

Zavod za javno zdravlje Zrenjanin, dr Emila Gavrila 15, 023/566-345 lokal 121, 133 i 138 (epidemiologija)

KRAGUJEVAC

Institut za javno zdravlje Kragujevac, Nikole Pašića 1, 034/431-345centrala, ponedeljkom i utorkom 8-10h

KRALJEVO

Zavod za javno zdravlje Kraljevo, Slobodana Penezića 16, soba 32, 036/392-336 (epidemiološka služba)

LESKOVAC

Zavod za javno zdravlje Leskovac, Centar za kontrolu i prevenciju bolesti, Maksima Kovačevića 11, soba 12, 016/241-724

NIŠ

Institut za javno zdravlje Niš – Savetovalište za DPST, Bulevar dr Zorana Đinđića 50, soba 38a, 018/539-539, 8-13h

NOVI SAD

Institut za javno zdravlje Vojvodine, Centar za kontrolu i prevenciju bolesti, Futoška 121, 2. sprat, soba 54, 021/4897-840, 7-13h

PANČEVO

Zavod za javno zdravlje Pančevo, Centar za prevenciju i kontrolu bolesti, savetovalište za HIV, Pasterova 2, 1. sprat, soba 101, 013/310-466

SREMSKA MITROVICA

Zavod za javno zdravlje Sremska Mitrovica, Stari Šor 47, ambulanta za vakcinaciju (prizemlje), 022/610-511, lokal 108

SUBOTICA

Zavod za javno zdravlje Subotica, Zmaj Jovina 30, 024/571-197, 7-14h

UŽICE

Zavod za javno zdravlje Užice, dr Veselina Marinkovića 4, 031/563-150, 7:30-14:30h

ŠABAC

Zavod za javno zdravlje Šabac, Jovana Cvijića 1, soba: Savetovalište za zarazne bolesti, 015/343-605 lokal 113, 7-13h

Slava Mogutin

Zbog otvorenog pisanja o problemima gej populacije u Rusiji, kojim je uspeo da navuče anonimne pret-nje smrću na vrat, a koje je od njega napravilo omiljenu medijsku metu u zemlji, Slava Mogutin 1995. godine beži iz Rusije u Njujork, postaje prvi ruski disident kome je dat politički azil u SAD zbog gej aktivizma i fokusira se na vizuelne umetnosti iako se prevashodno bavio pisanjem.

Urbane omladinske supkulture i adolescentska seksualnost, sudar društvenih normi i strasti pojedinca, radikalna izražavanja muškosti i mešanja rodova, kulturna otuđenost i političko nezadovoljstvo, napetost između privrženosti i usamljenosti, nasilja i ljubavi neke su od tema kojima se bave Slavina dela. Izražava se kroz fotografiju, video, tekst, performans, skulpturu i slikarstvo. Svoju poziciju u društvu često definiše kao Pinko Commie Fag, a svoj blog redovno koristi da promoviše druge, posebno mlade kvir umetnike i uopšte umetnike koji pomeraju granice i kritikuju postojeću distribuciju moći.

Slava Mogutin će posetiti Beograd i govoriti na Share konferenciji.

Prvi put dolazite u Srbiju i Marina Abramović Vam je rekla da ništa ne radite besplatno i da sakupljate viceve. Koliko poznajete Srbiju i Balkan?

SM: Moram reći da sam oduvek bio fasciniran bivšom Jugoslavijom. Moja očekivanja su veoma nejasna i mahom inspirisana starim filmovima Dušana Makavejeva, Kusturice, fotografijama mog prijatelja Bugija, nekolicinom anegdota koje mi je Marina ispričala tokom našeg intervju a za „Whitewall Magazine“, i nedavno sam gledao dokumentarac na Vice TV. Lično mislim da je Balkan poslednja evropska barijera na putu nametnute EU-globalizacije. Svestan sam čin-jenice da su tradicionalno Rusija i Srbija veoma kulturno, jezički i religijski bliske, i ja želim da vidim koliko smo zaista bliski.

Sada kada je Vaš Pinko Commie Fag Blog ugašen, da li odustajete od takvog opisa i uloge? Taj blog je pet godina bio dragoceni izvor kvir i radikalne umetnosti za mnoge ljude širom sveta. Vaš novi web dnevnik deluje mnogo više introspektivan – više je okrenut vašem sopstvenom radu.

SM: Iskreno, kada sam pokrenuo Pinko Commie Fag Blog, nisam mogao zamisliti da ću se time baviti narednih pet godina. Kako kažu - vreme leti kada se zabavljate. Bilo je tu mnogo napornog posla, ali posla iz ljubavi. On je služio kao moj virtualni kustoški projekat, gde su bili izloženi radovi mladih radikalnih transgresivnih umetnika koji su imali vrlo malo ili nimalo pristupa u institucionalizovanom svetu umetnosti. Dobijao sam inspiraciju iz njihovih radova i davao im određen

prostor i eksponiranost koja im je bila potrebna. I ja sam srećan što mogu reći da su neki od njih sada velike umetničke zvezde sa sjajnom budućnošću i međunarodnom pažnjom/publikom. Osećam da sam ispunio svoju misiju, i takođe, umoran sam od rigidnog Blogspota, tako da sam odlučio da probam nešto novo, nešto sasvim drugačije. Moj novi Tumblr dnevnik govori manje o umetnosti, a više o umetnicima - ljudima koji su moji prijatelji, ljudima koje srećem i radim sa njima. Ni na koji način ne bih to nazva introspekcijom, upravo je sasvim suprotno.

Sve više i više nas sve češće i češće umetnost konzumira na internetu, ne u galerijama. Da li razmišljate o tome kada radite?

SM: Ja pripadam poslednjoj nevinosti generaciji koja je odrasla bez interneta, kompjutera i video igrica. Moja porodica je štedela na hrani da bi kupovala knjige, tako da sam čitao mnogo kao dete i posle sam potrošio mnogo godina kucajući moje pesme i baveći se novinarstvom na starom pisačkoj mašini. I dalje mislim da tekst i umetnost prvo kao ideja, a onda i kao objekat, kao delo ljudskih ruku/artefakt, nisu nešto što se može obrisati, uništiti jednim klikom dugmeta. Nije bitno koliko dobre ili loše umetnosti možete pronaći na internetu, ja i dalje želim da doživim „pravu stvar“ i vide moje rad objavljen u knjizi i novinama, izloženog u galerijama i muzejskim postavkama. Ja sam pripadnik stare škole.

Mi se danas nalazimo u veoma opasnim vremenima u pogledu slobode na internetu. Kakav je vaš stav po pitanju zaštite intelektualne svojine u umetnosti i na internetu, i cene koju moramo platiti za to?

SM: Kao umetnik čiji su radovi kopirani, reprodukovani i bili na meti plagijatora bez plaćanja, mogu reći koliko je zaista nesnosno kada vidite kako vaš rad besplatno koriste! Kažu da je imitacija najbolje laskanje, ali ja kao Đžon Voters odgovaram na to: “Ček u pošti će biti dobro laskanje“. Ne podžavam cenzuru ni u kom obliku. Mislim da je internet najveće komunikaciono sredstvo ikada stvoreno od strane čovečanstva i mora biti slobodno i otvoreno za sve.

Često govorite o sebi, o svojim herojima. Vaše heroje i momke predstavljate kao autsajdere. Da li mislite da gubimo internet kao poslednju oazu divljine i utočišta za sve njih?

SM: Mislim da imate veoma idealizovan pogled na internet. Osećam da je sa jedne strane internet besprekorna platforma i galerija za nove generacije buntovnih klinaca koji još nemaju svoje mesto u institucionalizovanoj kulturi – štampanim knjigama ili prezentacijama galerija. To su klinici koji će oblikovati umetnost XXI veka, a ne stara korumpirana umetnička mafija koja kontroliše umetničku trgovinu i o umetnosti jedino misli kroz brojke i komercijalne uspehe. S druge strane, internet je postao velika crna rupa koja guta neke od najradikalnijih pisaca koji su izgubili svoju kulturnu relevantnost u „stvarnom“ svetu i sada im je blog sredstvo stvaranja umetnosti i pisanja knjiga... Ups, ja izgleda pričam o sebi?

Jedno od Vaših najbizarnijih iskustava sa cen-zurom vezana je za porno industriju. Ko je

pomislio da će produkcija „Cazzo“ naći nešto neprikladno? Možete li uporediti radno okruženje u porno, modnoj i umetničkoj sferi kroz prizmu sloboda da stvari uradite na svoj način?

SM: Porno industrija je zapravo veoma konzervativan i predvidljiv žanr koji se nije menjao od svojih zlatnih dana. Činjenica je da su mnogi underground filmski stvaraoci i umetnici u porno industriji tokom 60-tih i 70-tih godina bili daleko više eksperimentalni i inovativni u poređenju sa savremenim pornografima. Za „Food Chain“, filmski projekat koji sam radio sa produkcijom Cazzo, ispostavilo se da se veoma razilazi sa njihovim očekivanjima. Nisu cenili umetničku vrednost mog rada, nisu se interesovali za mogućnost da moj film prikazuju na filmskim festivali širom sveta, njihova jedina briga bila je da ga neće moći prodati svojoj klijenteli. Ali sve se dešavalo sa nekim razlogom i to je bilo dobro iskustvo za mene. Nemam želju da ikada ponovo radim u

porno industriji, ali mi se dopada ideja mešanja – porno, umetnosti i mode. Bili bi iznenađeni koliko te tri stvari imaju zajedničkog.

Nije mi bila namera da Vas pitam o političkoj situaciji u Rusiji, ali posle poziva Kusturice Rusima da glasaju za Putina, moram to učiniti. Znam da je on jedan od Vaših omiljenih filmskih režisera. On je takođe rekao da kada bi bio Rus glasao bi za Putina, a ako bi bio Amerikanac glasao bi protiv njega. Vi ste i Rus i Amerikanac – šta mislite o tome?

SM: Nema sumnje da je Putin diktator koji je namestio izbore. I nema sumnje da je Medvedev bio samo njegova domaćica u Kremlju. Ali, barem nije otvoreno kršio zakon kao arogantni milijarder gradonačelnik Njujorka Blumberg da bi ostao na

vlasti. Putinov režim je razlog zašto ja nisam imao želju da se vratim u Rusiju. Bio sam srećan da vidim porast otpora njegovoj korupciji i kultu ličnosti. Poslednji protesti širom Rusije pokazuju da nije sve izgubljeno, još uvek ima hrabrih ljudi koji usuduju da misle i govore drugačije i javno istupaju protiv korupcije i nepravde poput Alekseja Navalnija, Eduarda Limonova, grupe Vajna (Rat) i feminističke grupe Pussy Riot... Oni su pravi heroji našeg vremena, ne večitog gladni moći monstrumi poput Putina i Blumberga.

Imate neku posebnu želju kako ćete potrošiti slobodno vreme u Srbiji?

SM: Pa, moram da sakupljam viceve za Marinu i ako budem imao sreće upoznaću i fotografisati neke izgubljene srpske momke.

RISTIĆI

Obuća Ristić iz Topole je pravo prolećno otkriće. Familijarni zanat je duboko ušao u modu i trend i ovog proleća njihove cipele sa nitama su nešto što treba da šeta našim ulicama.

KOLOROTNO

Jake boje na momcima? Pa zašto da ne, sa primesom stila osamdesetih sa, dozom elegantnih detalja, color blocking je osvojio i momke.

DŽUNGLA

Dezen na kojem su prepoznatljive neke egzotične biljke, životinje, boje, karakteristične za džunglu lepo će izgledati i u našim suncem okupanim gradovima.

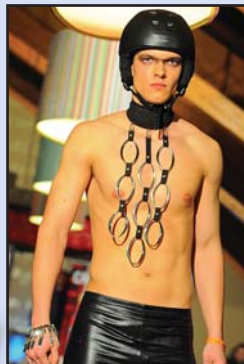
BOJA OKO STRUKA

Tanak kaiš u nekoj jakoj boji bez obzira da li je platneni ili kožni, plastični ne samo da će držati pantalone već će i skrenuti pažnju baš tamo gde i treba.

KARIRANO

I s proleća zna da pljusne kiša, budu hladne večeri, zašto nemati jedan trench malo drugačiji, poput ovog kariranog koji potpisuje Jean Paul Gaultier.

JASMINA SANADER

Krupni komadi nakita ovog proleća preporučljivi su i za momke, možda ovdje u Srbiji za malo hrabrije i za neke specijalne prilike, u svakom slučaju zapamtite da je Jasmina Sanader umetnik koji kreira ove neverovatne ogrlice i narukvice.

IVANMAN

Mala trouglasta tašna u braon boji i rukavice koje je prate delo su našeg dizajnera Ivana Mandžukića poznatijeg kao IVANMAN. Ovi komadi su iznad svake sezone pa samim tim i neprestani predmet želje!

KLASIK

Crne retro dioptrijske naočare TOM FORD postale su komad koji svaki muškarac ima ili želi da ima bez obzira ima li zdravstvene potrebe za njima. Uživate u svom malo ozbiljnijem šik izdanju uz komad poput ovih!

ALLEN DELON

Pal Zileri je nedavno predstavio svoju novu kolekciju beogradskoj publici. Allen Delon kao inspiracija je dovoljan razlog da ovaj brend bude nešto što je must have ovog proleća.

LEOPARDASTO

Paul Smith ciple sa leopard dezenom su dovoljno ekstravagantne i neobične da bi ih pozeleo neko ko drži do mode i stila.

DUPLO

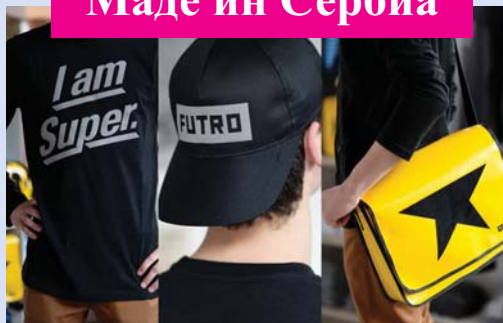
Sakoi, blejzeri, jakne sa duplim kopčanjem opet u među nama. Njihova moda se s vremena na vreme vrati. Zavirite u vaše ormare, posetite second hand-ove i ne dopustite da kaskate za trendom.

PINJUNKY URBAN-LOOK ARMY

Novi bedževi PINJUNKY u jednom novom ruhu, pionirski, "kao nekad", kao SFRJ ali kao nešto što čini URBANLOOK armiju. Pinjunky bedževi vas čekaju na FB strani.

Маде ин Србија

FUTRO je novo ime za brend i prodavnicu u Čumićevom sokačetu iza kojeg stoji jedan od naših najboljih dizajnera i vizuljenih umetnika Slavimir Stojanović. Jedinstvenim FUTRO dizajnom i porukama koji on nosi ovog proleća možete poslati poruku svetu oko sebe.

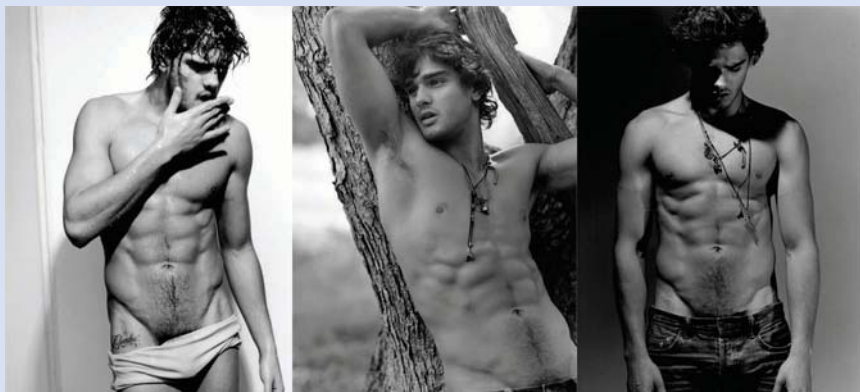
Blogging

Style-trigger.blogspot.com koji uređuje Aleksa Marić je jedan od zanimljivijih blogova koji se pojavio u poslednje vreme. Na ovoj adresi jedan momak može uz njegovu pomoć da sazna mnogo toga o stilu kroz njegove outfit postove ali i o nekim lepim stvarima koje se tiču mode i života.

Lutka za naslovnu stranu

Marlon Teixeira je što bi rekli hot ali na brazilski način. Ovaj 21-godišnjak ne prestaje da osvaja dizajnerska i fotografska imena. Posle mnogih kampanja kao što su Dior, Armani Exchange, Diesel, Custo Barcelona, Iceberg, Pull and Bear i rada sa najboljim fotografima uspeo je sebe da pozicionira u san vrh modelinga i da njegovo lice postane prepoznatljivo širom sveta. Ovaj Brazilac je momak koji se sanja!

Trashy Music

Taman kada smo pomislili kako nam nedostaje neki falset na muzičkoj sceni pojavio se Tyson. Neverovatnog glasa i sa ozbiljnim nu-disco i elektro albumom jednostavnog naziva "Die On The Dancefloor". Jimmy Somerville, Sylvester, Byron Stingily dobili su još jednog pravog "visinskog" kolegu. Ovo je album koji se sluša bez prestanka i uz koji se odano đuska bez obzira da li je dan ili noć.

Ikonografija

Steven Patrick Morrissey, pevač grupe The Smiths jedan je od onih brit momaka koji su ostavili ozbiljan trag, kako ne muzičkoj tako i na modnoj sceni. I ako već u pedesetim ovaj šarmantni muškarac i dalje svojim stilom utiče na mnoge sledbenike. Samo pogledajte njegove fotke iz osmadesetih i biće vam jasan ceo koncept njegovog stila. Majice sa svojim likom, sa štampanim fotografijama, džins, nitne, koža, elegantne košulje i obavezno dioptrijske retro naočare koje celom izgledu daju taj ozbiljan touch koji slobodno možemo nazvati i njegovim imenom Morrissey.

PRVI
TV SHOW MAGAZIN
U SRBIJI

Televizija koja se čita
BESPLATNI ONLINE MAGAZIN

serijeplus.com
facebook.com/serieplus
issuu.com/serieplus

Goodtimes
PUBLISHING

Globally
Available.

TEMA BROJA: Očajne domačice • VELIKO FINALE: The Walking Dead • TOP 10: zloće protiv dobrića • TRČAČARA: Ubrzani oproštaj? • Prijatelji VS Kako sam upoznao vašu majku • DŽON LITGOU: Osmeh koji ubija • POL VESLI: Vampir kao lovac u žitu • VREMEPLOV: Put za Ejvonli i Alf • POD LUPOM: Galaktika, čelične domačice • SVEŽE OBOJENO: Rat dolazi 2. aprila • POVRATAK: Momci s Medisona • SKROBONJA: The IT Crowd • POPCORNER: PROMETEJ • SITKOM: Moderna porodica • SF: Spielbergovo novo čedo

Upalite vatru, ali ne i lomaču za pedere!

Ovogodišnji 57. po redu izbor za Pesmu Evrovizije možda bi bilo prikladnije nazvati “Pesmom Evroazije” – taj uglavnom gej-amblematični muzički karavan slatkog kiča i šunda krenuo je u neizvesni pohod ka vratima mističnog istoka, napuštajući pitomu zavetrinu zapadne Evrope. Šta nas na tom putu očekuje?

Nekako s proleća, sa kulminacijom u maju, gej zajednicu (osim lezbejki, možda – ukoliko nisu okupljene u zajedničkoj molitvi) trese evrovijska groznica. Nekih godina, simptomi su relativno blagi i prolaze brzo, što bi bilo onda kada strejtaši ukradu manifestaciju i pokušaju da igraju na terenu koji ne poznaju (seća li se iko 2009. godine i Marka Kona? Ne? Da, tako sam i mislio). Drugih godina, pak, osećanja prema ovom muzičkom cirkusu su pomešana i konfuzna, baš kao i seksualnost Milana Stankovića. Ali nekada – a to se ne dešava često – pompezni uvodni tonovi Ode radosti nagoveštavaju da svakodnevni život može da zastane i ustupi mesto

nečem božanskom i onostranom - to je onaj egzaltirani, neponovljivi vrhunac i egzistencionalno razrešenje koje daje smisao celom prethodnom životu i posle kojeg ništa više neće biti isto, visoka drama i triler u formatu većem i od same stvarnosti. Veće izbora za Pesmu Evrovizije je gej verzija Dana državnosti i ustavnosti, Vidovdana, Božića, u stvari veći praznik od svih zajedno. Istini za volju, mnogi ljudi vole Evroviziju. Ona je sentimentalna razglednica i suvenir iz nekih lepših i vedrijih vremena, šarmantni kič-reликт bezbrižne i naivne prošlosti, a možda ponajviše trag sećanja na *neostvarenu budućnost*, idiličnu viziju evropskog zajedništva, gde su svi bezbrižno nasmejani dok se voze nemačkim autobano-vima, jedu holandski puter i nose italijanske

mokasine. Evrovizija je zapravo nad-politična, pa stoga neporecivo snažna i ubedljiva vizija trjumfa evropske socijaldemokratije i države bla-

gostanja, raspevano slavlje jednog naprednog, tolerantnog i bogatog društva koje je nadmetanje među nacijama upakovalo u prihvatljivi, bezazleni format šlagerskog festivala. Biljana Srbljanović je jednom napisala da je navijanje na Evroviziji zapravo jedini i najprihvatljiviji oblik nacionalizma – dobroćudni i civilizovan odgovor na brutalnost i agresiju fudbalskih okršaja, recimo. Dakle, mnogi ljudi vole izbor za Pesmu Evrovizije, ali gej ljudi su ti koji su stručnjaci, zaludenci i zavisnici od ovog panevropskog muzičkog cirkusa. Objektivni posmatrači sa strane neće pogrešiti mnogo ako

zaključie da je evrovijski spektakl jedna ekskluzivno gej tvorevina sa gej ljudima za gej ljude. Granice tolerancije i društvene vidljivosti upravo su ne jednom pomerane upravo na ovakvim manifestacijama - dovoljno je da se prisetimo pobede izraelske transeksualke Dane, nastupa slovenačkih Sestara, Ukrajinke Verke ili već legendarne Marijine *Molitve*, koja je toliko uzburkala osećanja diljem kontinenta da je podjednako legendarna feministička ikona Džermejn Grir osetila za shodno da o tome napiše dirljiv tekst u britanskom Gardijanu. Mislim da nećemo mnogo pogrešiti ako pretpostavimo da je aktivistički zamah u Srbiji nakon 2008. godine jednim delom posledica najezde über-gej fanova Eurosonga na Beograd te godine. Parade tada, dakako, nije bilo, ali

je svakako bilo paradržanja, gejiranjia i svega što ovakve manifestacije, ta istinska gej hodočašća, prati.

Što nas dovodi do sledeće ozbiljne dileme – ove godine domaćin Evrovizije je Azerbejdžan, a čak i gej frizerke - poslovično slabo obaveštene o geo-političkim i društvenim kretanjima - dobro znaju da Baku nije što i Berlin. Ovog puta, gej armada napušta koliko-toliko poznate, EU-direktivama i protestantskom tolerancijom obezbeđene terene i odlazi u veliko nepoznato centralnoazijskih ravnicia. Istini za volju, Azerbejdžan važi za jednu od najseksualnijih država sa muslimanskim življem i očito nema beskompromisno netolerantan stav prema svim šarenim, muzičkim svetkovinama kao prekogranični sused Iran, ali teško da bi sam mogao biti smatran Mekom gej-života kavgaskog regiona, ako je ovakav oksimoron izvodljiv, gramatički, a još više politički. Britanski gej aktivista radikalnih pogleda, Piter Tačel, prošle je godine izneo ozbiljnu nevericu da bi Baku mogao biti gostoprilmjiv prema *rastetkanom* kontingentu Eurosong fanova, dok je 2009. godine prvi otvoreno gej roman na azerbejdžanskom, *Artush i Zaur* lokalnog novinara Alakbara Alijeva, naišao je na žestoka osporavanja i zabrane u tolikoj meri da je morao biti štampan u Ulan Batoru.

Navodno, slogan ovogodišnjeg takmičenja je *Light your fire!* Nadam se da se pri tom nije mislilo na potpaljivanje lomača za bezbožnike i grešnike, što zakleti fanovi Evrovizije u očima pravovernih čuvara nacionalne časti i vere diljem našeg kontinenta verovatno jesu.

Azerbejdžanski zvaničnici, po svoj prilici namerni da post-sovjetsku republiku prikažu kao isturenu ispostavu Festung-Europe prema vetrovima centralne Azije, neće

oklevati da istaknu da su svi posetioci ovogodišnje manifestacije - bez obzira na seksualno opredeljenje - više nego dobrodošli. Verujem da prema takvim uveravanjima treba biti dobronameran – na kraju, svaka negativna slika osnažena eventualnim ispadima i nemilim scenama ponajmanje je u interesu elite ove, ipak relativno mlade nacije. Štaviše, upravo događaji poput ovih mogu da deluju kao katalizator za šire društvene promene – već pomenuti primer Beograda je vrlo indikativan. Ipak, jedan *caveat*, iliti dobronamerna mera upozorenja, nazovimo ga "nordijskim testom tolerancije" – ukoliko shvatite da grad nema H&M radnju, verovatno ni gej slobode nisu kao u Skandinaviji.

Na kraju, nećemo pričati o favoritima. O muzičkom i seksualnom ukusu, ipak, uzaludno je raspravljati. Nadati se možemo da nas ove godine očekuje sudar evrovijskih titana – Švedani su poslovično naoštreni da pobede (to tvrde svake godine), Rusija se prepustila nonšalantnom kempstom parodiranju ovog takmičenja, balkanske zemlje su već odveć predvidljive, ali Francuzi su ti koji su najozbiljnije zaigrali na kartu tetkeraja. Naturalizovana Indonežanka Angun, uz punu bojnu podršku Žan-Pol Gotjea, praćena čitavom četom obnaženih mladih i zgodnih momaka koji u prigodnom spotu evociraju erotiku i nostalgiju služenja obaveznog vojnog roka u nekadašnjem soc-realističkom bloku, trudiće da se kapitalizuje pobedu upravo na glasovima mejn-strim evrovizijske publike. Ne treba mnogo pronicljivosti da bi se shvatilo odakle ti glasovi dolaze.

Karmen na sceni Narodnog pozorišta

Pariska premijera Bizeove opere Karmen kao da je postavila put kojim će ovo delo proći u istoriji Narodnog pozorišta – nekoliko puta. Posle praizvedbe u Operi komik, 3. marta 1875, jedan od autora libreta, Alevi, zabeležio je da je predstava doživela fijas-sko. Pa ipak, dva dana kasnije kompozitor je odlikovan Legijom časti a predstava je doživela nezapamćen broj repriza, vremenom postavši, po rezultatima mnogih anketa, najpopularnija opera svih vremena.

Beogradska publika se sa ovom partiturom upoznala 1911, prilikom gostovanja zagrebačke Opere. Na scenu kod Spomenika prvi put ju je postavio Teofan Pavlovski 4. aprila 1923. Pevan je prevod Milana Dimovića, a dirigovao je Stanislav Binički. Scenografsko i kostimografsko rešenje načinio je bračni par Bralovski, doživевši da ga kritika neštedimice proglasi glavnim krivcem za premijeru koja je propala kao ni jedna druga u Beogradu, možda čak više nego ona pariska! Ništa bolje ocene nisu izrečene ni za reditelja, dirigenta, hor i orkestar, mnogi su se okomili i na protagoniste, naročito na Teoduru Arsenović i njenu kreaciju naslovne role. Uprkos tome, predstava je samo do kraja sezone odigrana 14 puta, a poslednja repriza u ovoj postavci bila je, i za da-

našnje a pogotovu za to pionirsko vreme naše Opere – impozantna sedamdeset prva! Za nepunih osam sezona.

Postavku Pavlovskog je, bez pauze u igranju, smenila režija Zdenka Knitla. Pod dirigentskom palicom Stevana Hristića premijera je odigrana 30. decembra 1930. Nova scenografija Vladimira Zagorodnjuka i kostimi Vladimira Žedrinskog dočekani su sa odobravanjem. Reditelj je manje-više usvojio prethodnu postavku, tj. verziju koja je tokom osam godina sazrela i u koju su novi protagonisti uneli svoj pečat. Karmen je na ovoj premijeri bila gospođa Liberts Rebane, koja je tu ulogu igrala i u prethodnoj postavci. Ističe se doprinos orkestra i hora, pod sigurnom Hristićevom rukom. Lavina pokuda obrušila se na ruske pevače, koji su i dalje pevali na svom maternjem jeziku, a publika i kritika više nisu bile spremne da to tolerišu. I opet – predstava se održala na repertoaru do 1939; izvedene su 62 predstave.

Ubrzo po oslobođenju, 24. januara 1948, popularna Bizeova Karmen se vraća na scenu Narodnog pozorišta u režiji Josipa Kulundžića. Dirigovao je Oskar Danon, a igrano je u dekoru Stanislava Beložanskog, kostimima Milice Babić i koreografiji Olge Grbić-Tores. Naslovnu ulogu je pevala omiljena Melanija Bugarinović. O ovoj

premijeri imamo malo podataka, ali predstava je ponovo bila omiljena kod publike i održala se na repertoaru sve do 1960. Na jednoj od poslednjih predstava, ulogu Don Hozea je tumačio veliki Mario del Monaco.

Oskar Danon je dirigovao i na premijeri 26. novembra 1967, koju je režirala Ani Radošević. Koreograf je bila Mira Sanjina, a scenograf i kostimograf Dušan Ristić. Ovaj datum će ostati zabeležen u istoriji našeg pozorišta i televizije – bio je to prvi direktni prenos jedne operske premijere. Kritika je i ovog puta bila nezadovoljna, naročito režijom i glumom, dok su se vokalni i likovni aspekt predstave više svideli kritici. U ulozi Karmen je na premijeri nastupila, s uspehom, mlada Breda Kalef, dok je na reprizi pred publiku izašla, 117. put u ovoj, jednoj od svojih najuspešnijih kreacija, Milica Miladinović. Pred punim salama i ova postavka je igrana skoro pune dve decenije.

„Nikad u istoriji beogradske Opere nova predstava nije izazvala toliko publicitet kao premijera popularne muzičke priče o neverovatnoj, večito mladoj Karmen“, pisale su novine posle premijera 25. i 26. marta 1983, u režiji Borislava Popovića (dirigovao je Anton Kolar, pevan je prevod Husnije Kurtovića u muzičkoj redakciji Konstantina Vinavera, scenograf je bio Dorijan Sokolić, kostimograf Ružica Nenadović Sokolić, a koreograf Lidija Pilipenko). Za ovaj izuzetan marketinški uspeh najzaslužnija, nažalost, nije bila činjenica da se rađa nova predstava, da naša Opera za ovo izuzetno zahtevno muzičko delo ima čak dve podele, već borba za premijeru između dve Karmen – crнке i plavuše, starije i mlađe, Olge Milošević i Dubravke Zubović. Uzbudili su se duhovi, reagovali samoupravni organi... Kritika je zamerke upućivala celoj autorskoj ekipi, dirigentu, orkestru, većini solista. Od svih solista je najlošije, bar kod kritike, prošla mlada Karmen. Neki su bili i grubi: „Dve Karmen? Bila je samo jedna, Olga Milošević, u punom i lepom značenju te reči i tog lika. I strasna i zavodljiva, i obesna i mazna, i izazovna i divlja...“ Balet i hor su osvojili nepodeljene simpatije, kao i neki solisti.

Ali novine su zabeležile i još jednu potvrdu tvrdnje sa početka ovog teksta: „glavnu ulogu u najnovijoj beogradskoj Karmen ostvaruje, izvrsno, publika. Na prve četiri predstave ispunila je po-

zorišnu kuću do krova i nije štedela dlanove i grla bela (...) aplauzi, povici, oduševljenje, k o r i d a!“ Publika je i ovog puta, kao uvek i svuda, imala glavnu ulogu u životu predstave: 22 godine, preko 150 izvođenja pred skoro 85000 gledalaca u Beogradu, gradovima Srbije, Atini.

Jedino odstupanje od ovog obrasca čini poslednja postavka ovog remek-dela na našoj sceni, čija premijera je bila 23. decembra 2006. godine. Režiju potpisuje gost iz Italije, Marko Puči Katena, pod muzičkim vodstvom nemačkog dirigenta Johanesa Harnajta, na početku rada gosta a potom višegodišnjeg šefa-dirigenta naše Opere. Dekor i kostimi su bili rađeni koprodukcijski, sa teatrima „Pergolesi“ iz Jezija (Italija) i „Opera Portuense“ iz Porta (Portugal), u radionicama Narodnog pozorišta, a po nacrtima scenografa Nade Selavi i kostimografa Elene Čikorele, takođe gostujućih umetnica. Na premijeri su pevali: Dragana del Monaco (Karmen), Li Hon (Don Hoze), Miodrag D. Jovanović (Eskamiljo), Vuk Matić (Zuniga), Vladimir Andrić (Morales), Jasmina Trumbetaš Petrović (Mikaela), Ivanka Raković (Fraskita), Željka Zdjelar (Mercedes), Predrag Milanović (Dankairo), Darko Đorđević (Remendado)... Na reprizama, u naslovnoj roli su nastupile i Aleksandra Angelov i Nataša Jović Trivić, ulogu Don Hozea su tumačili i Nikola Kitanovski i Janko Sinadinović, Eskamiljo je bio i Aleksandar Stamatović, Zunigu su tumačili i Sveto Kastratović i Nenad Jakovljević, Morales je bio i Miroslav Markovski, sopransku partiju Mikaele su pevale i Višnja Pavlović, Sanja Kerkez i Sofija Pižurica... Pored Harnajta, dirigovali su i Ana Zorana Brajović i Dejan Savić.

Kritika je bila gotovo jednoglasna: uz burne pohvale protagonistima i ansamblima, te manje zamerke dirigentu, režija, dekor i kostimi, kao i izostanak baletskih numera – ocenjeni su kao veliki promašaj. Kratak vek predstave od jedva malo više od tri godine navodi na zaključak da je i publika delila mišljenje kritike, ali statistika govori drugačije: odigrane su 23 predstave, pred skoro 12000 gledalaca, što znači da je gledalište bilo uvek ispunjeno do poslednjeg mesta. Karmen je ipak Karmen!

Da publika bezuslovno voli ovu operu najrečitije govore i dva koncertna izvođenja, u julu i novembru 2010 – oba pred prepunim gledalištem.

MDNA

Ovo je album o zabavi i služi za zabavu. A kada su u pitanju pop muzika i svet zabave dobar si onoliko koliko je dobar tvoj poslednji hit. Sudeći po reakcijama publike - Madonna je još uvek No1.

I ako se među fanovima šušalo kako bismo mogli da očekujemo novi *Ray of Light*, Madonna je već nastupom na polufinalu *Super Bowla* pokazala da će njenu novu muzičku eru krasiti grandiozna koreografija i akcenat na vizuelnom više nego kvalitet kompozicija. Dizajn omotnice takođe ide u prilog ovoj konstataciji. Intenzivne boje i efekat „slomljenog ogledala“ daju jedan glamurozan efekat koji u sebi nosi neki retro i fanki-disko kvalitet. Inteligentno smišljen naziv albuma MDNA kao da poručuje da Madonna u svom imenu nosi nešto elementarno, od suštinskog značaja za život ili da u srži svih nas ima pomalo Madone. Zvukovi sintisajzera koji režu poput žileta čine da produkcija zvuči moćno i skupo i daju celoj MDNA priči jedan moderan i svež prizvuk tako da album zvuči kao da ga izvodi tinejdžerka, a ne žena u zrelim godinama. U tome je i najveći kvalitet albuma. Madonna bolje od bilo koga ume da bude podjednako uverljiva i u ulozi žene i u ulozi devojčice. Iako nazivi nekih pesama zvuče poput naslova porno filmova, Madonna ni u jednom trenutku ne zvuči vulgarno. Naravno da će moralisti reći da tekstovi sa erotskom konotacijom ne priliče njenim godinama, ali taj ejdžizam ćemo ostaviti po strani. Odgovora na pitanje kako Madonna opstaje ovoliko dugo ima bezbroj. Jedan od njih bi mogao da bude taj što je dovoljno fleksibilna da sarađuje sa izvođačima koji su tek na početku svoje karijere, poput Nicky Minaj. Iako pesma *Give Me All Your Luvn'* u kojoj se dotična pojavljuje nije baš reprezentativan primer inovativne melodije, izabrana za vodeći singl sa albuma, ona upravo pokazuje da ukoliko ste vi spremni da se prilagodite Madoni, spremna je i ona da se prilagodi vama. Iako ova pesma

GIRL GONE WILD

ima isti naziv kao jedna od najpoznatijih rok kompozicija svih vremena malo je verovatno da je Madonna inspirisana ZZ Topom. Kao najlaganiji na albumu ovaj singl možda govori da Madonna nije više toliko muzički trendsetter koliko je „trend follower“, ali njen uticaj je već toliko da bi trideset minuta tišine prodala u tiražu na kojem bi joj mnoge zvezde pozavidele. Madonna se ipak toliko ne opušta, čak ni u muzičkom smislu, pa na albumu postoji i nekoliko fantastičnih balada koje su svetla tačka ovog albuma. *Masterpiece* je daleko od remek-dela ali jeste pesma u kojoj Madonna zvuči najozbiljnije. Možda čak i najiskrenije. Lagana u ritmu pesma je spoj modernog zvuka ritam mašine i gudačke pratnje (sintetičke doduše). Zvuci španske gitare daju poseban šarm aranžmanu i odlično prate jako dobru Madoninu interpretaciju koja je u skladu sa celokupnom atmosferom pesme. Ovo je pesma koja će svakako ulepšati W.E. (novi film u Madoninoj režiji). *Falling Free* bismo s pravom mogli nazvati jednom od Madoninih najlepših balada u karijeri. Aranžman na momente ima prizvuk srednjevekovne engleske muzike i bez suvišnih ukrasa, oslobođen definisanog ritma, daje mesta Madoni da se покаže kao dobar interpretator što ona i čini. Pesma koja kao da konceptualno ne pripada ovom albumu pokazuje da se Madonna odlično snalazi i u pesmama koje nisu toliko pop i svakako svojom melodijskom zrelošću, kao pesma koja zatvara MDNA, daje izvesnu težinu i predstavlja kontratežu laganim i skoro detinjastim melodijama sa početka albuma. Pesma koja svakako privlači pažnju je i mračni dab step skup poluglasno izgovorenih rečenica sa strofom repetativne dvotonalne melodije koji nosi

provokativni naziv - *Gang Bang*. Besprekorno producirana i skoro iritantno urbana, ovo je pesma uz koju će tvrdokorni Madonini fanovi obožavati da igraju u klubovima. Oni koji su od albuma očekivali dobre melodije svakako će je zaobići. Muzikofilima se neće dopasti ni *I'm Addicted* koja zahvaljujući Benassiju zvuči poput invazije vanzemaljaca iz najgore noćne more (da li je to dobra ili loša stvar vrlo je individualno). Ipak, ako planirate da ostanete u klubu ludujući celu noć slobodno je možete staviti na repeat. Ono u čemu je Madonna ipak najbolja, a to je dizanje srednjeg prsta celom svetu, vidljivo je u *I Don't Give A...* Pesma kojom se verovatno obraća bivšem suprugu rečima „I tried to be a good girl, I tried to be your wife, I diminished myself And I swallowed my light, I tried to become all That you expect of me, And if I was a failure I don't give a...“ pretenciozno se završava aranžmanom koji podseća na neku modernu *Carmina Buranu*. Dizanjem srednjeg prsta i novom ruskom zakonu koji je donesen kako bi sprečio promociju homoseksualnosti kod maloletne dece Madonna još jednom potvrđuje svoj status gay ikone. Ne moram reći da je centralni motiv jednog pop albuma retko nekakva filozofska misao. Ovde je vidljiv već u prvoj pesmi na albumu. Iako smo već odavno od njene nekada najveće konkurentkinje čuli da „Girls just wanna have fun“, Madonna je ta koja je ostala da i dalje peva o tome. Uz par izuzetaka nema naročite introspekcije u tekstovima. Ovo je album o zabavi i služi za zabavu. A kada su u pitanju pop muzika i svet zabave dobar si onoliko koliko je dobar tvoj poslednji hit. Suđeci po reakcijama publike - Madonna je još uvek No1.

SPARTACUS

GOLOTINJA I SEKS

Spektakularna serija u produkciji STARZ-a, rađena po ugledu na filmove „300“ i „Gladijator“ sa budžetom od preko 50 miliona dolara.

Karakterišu je fantastični specijalni efekti, inspirativni kostimi, raskošna scenografija i odlična gluma. Ako volite filmske epske spektakle, volećete i seriju „Spartak“. Klasična priča o najpoznatijem pobunjeniku Republike oživela je kao eksplicitna i žestoka nova serija „Spartak“. Otrgnut od domovine i žene koju voli, Spartak je osuđen na brutalni svet arene gde su krv i smrt najpopularnija zabava. Ali, ne vode se sve bitke na pesku!

Spartak je jedan od najpopularnijih i najpoznatijih istorijskih likova. Kao gladijator postao je legenda još za života, a njegove borbe su predmet brojnih priča. Kao vojnog stratega, istoričari ga pominju zajedno sa drugim genijima tog doba – Hanibalom i Kornelijem Scipionom. I pored toga, njegov život je gotovo potpuna misterija. Dostupni izvori su često kontradiktorni. Ono što zasigurno znamo jeste da je Spartak živio u prvom veku pre Hrista i da je, po najšire prihvaćenoj teoriji, bio rođen u Trakiji, potojnoj rimskoj provinciji. O njegovoj mladosti se ništa ne zna, a tek poneki izvori pominju da je mu je žena bila Tračanka. U Kapuu je najverovatnije stigao kao ratni zarobljenik, gde je ubrzo postao slavni gladijator, zahvaljujući svom jedinstvenom boričkom stilu i nenadmašnoj snazi.

Prevare, korupcija i privlačnost senzualnih užitaka neprestano su iskušenje za Spartaka. Ako želi da preživi, mora da postane više od čoveka, više od gladijatora. Mora da postane legenda. Australijski glumac Andy Whitfield kao Spartak, Lucy Lawless kao Lukrecija (koju smo voleli u seriji Xena: Princeza ratnica), Manu Bennett kao Kriksus, John Hannah kao Batiatus i Peter Mensah kao Doktore tumače glavne uloge u ovoj jedinstvenoj mešavini igrane akcije, stripovskih efekata i brutalnih prizora borbe koja seriju „Spartak: Krv i pesak“ čini istinskim televizijskim spektaklom. Nažalost, glavni glumac Andy Whitfield je preminuo 11. septembra 2011. godine u 39.

godini života, u svom domu u Sidneju. Glumac koji se proslavio ulogom u pomenutoj seriji, poslednje dve godine se borio sa retkim oboljenjem limfnih žlezda, ali je, nažalost, izgubio bitku sa teškom bolešću. Zamenio ga je Liam McIntyre.

Od trenutka kada je serija „Spartak: Krv i pesak“ prvi put prikazana na američkoj TV mreži „Starz“ u januaru 2010. predstavila se bogatom pričom i vizuelnim efektima kakvi nikad do tada nisu viđeni ni u jednoj televizijskoj seriji. Prva epizoda je postala najgledanija premijera u istoriji „Starza“, a serija je postala i najgledaniji kablovski tv program petkom.

Zbog bolesti glavnog glumca, producenti su odlučili da ne prave pauzu već da snime „Spartak: Bogovi arene“ serijal čija radnja se dešava pre prve sezone, koji se emitovao početkom 2011. godine. Početkom 2012. godine prikazana je druga sezona nazvana „Spartak: Osveta“.

Ono što sve tri, odnosno dve sezone i prequel imaju zajedničko jeste golotinja, eksplicitno nasilje, eksplicitne scene seksa i nepoznavanje koncepta homofobije. U prvoj sezoni upoznajemo gladijatora Barcu i njegovog ljubavnika Pietrosa. Barca je visok i snažan gladijator, dok je Pietros nežan i krhak mladić, ali njihova veza je romantična i nežna. Odlično što su scenaristi zaobišli mogućnost da njihovu vezu predstave sirovo seksualno, gde Barca životinjski iskorišćava Pietrosa kao što bi to bio slučaj u zatvoru. Drugi gladijatori na njihov homoseksualni odnos gledaju kao na svaki drugi i stavlja se jedan ogroman znak jednakosti između homoseksualnosti i heteroseksualnosti.

U prequelu možemo da pratimo odnos Barce i drugog gladijatora Auctusa, koji gine u borbi. Scene u kojima Barca tuguje za svojim ljubavnikom su jako dirljive. Kasnije, Barca upoznaje Pietrosa i rađa se nova ljubav. U prequelu ima više homoseksualnih scena nego u prvoj sezoni.

U drugoj sezoni upoznajemo novi gej par Agrona i Nasira. Odnos je sličan kao i između Barce i Pietrosa, gde je jedan snažni i krupni gladijator, a drugi naizgled krhki mladić. Nažalost, nećemo uživati u seksualnim scenama s njima, ali biće razmenjeni poljupci. I nadam se da nećete zameriti ako vam odam tajnu da su obojica preživeli drugu sezonu.

TV mreža „Starz“ je već najavila treću sezonu za početak 2013. godine. Serija se trenutno prikazuje na televiziji B92.

MASS EFFECT 3

Početkom marta pojavio se treći nastavak legendarne igre „Mass Effect“. Serijal prati avanture komandanta Sheparda dok on/ona pokušava da pobedi rasu mašina zvanu Reapers. Treći deo počinje na Zemlji u trenutku kada Reaperi započinju svoj napad s ciljem da unište sav život u univerzumu. Shepard pronalazi plan za oružje koje može da uništi Reapere, ali na putu mu stoje Cerberus trupe koje žele da pronađu način da kontrolišu Reapere umesto da ih unište.

Ali zašto uopšte obraćamo pažnju na jednu pucačku igru? Odgovor leži u činjenici da je „Mass Effect 3“ jedna od retkih gay-friendly igara. Osoba koja je igra, pored toga što bira pol i izgled, može tokom igranja da bira da li će romantične/seksualne veze imati sa likovima istog ili suprotnog pola. Takva opcija je postojala i u igrama „Dragon Age“ i „Dragon Age 2“ kompanije „BioWare“ koja potpisuje i „Mass Effect 3“. Ovakva opcija nije postojala u ranijim delovima i ovo je jedna od novina koja krasí ovaj nastavak.

Nažalost, ovakva novina naišla je na velike kritike igrača, hrišćanskih udruženja i udruženja roditelja. Florida Family Association je reagovala na ovu opciju i kritikovala kompaniju da je popustila pred pritiskom LGBT organizacija i da ugrožava decu. FFA ni u jednom trenutku nije obratila pažnju na oznaku „Mature 17+“, tj. da se igra preporučuje samo odraslim osobama starijim od 17 godina.

Samo jedan dan nakon objavljivanja igre na sajtu „Metacritic“ su se pojavile stotine negativnih kritika, što mnogi ocenjuju organizovanom kampanjom, slično kao što su Srbi masovno negativno ocenjivali film Angeline Jolie „U zemlji krvi i meda“ na sajtu IMDb. S druge strane, profesionalni kritičari igara ocenjuju treći nastavak visokim ocenama. Sajt „Gamespot“ joj je dao ocenu 9 od 10.

Ako izaberete muškog Sheparda postoji mogućnost romantične veze sa tamnopusim pilotom sa plavim očima, kome je u napadu Reapera poginuo muž. Vi možete da ga tešite, da pričate o njegovom gubitku i posle nekoliko rečenica pojaviće se opcija da ga pošaljete na kratki odmor. Kada se on pobuni, vi insistirate da to učini vama za ljubav. Postoji opcija da s njim igrate u diskoteci i da se ljubite na podijumu za igru, nakon čega usledi seks scena.

Ako izaberete ženskog Sheparda postoji mogućnost da zavedete svoju asistentkinju i mogućnost seksa pod tušem. Skoro niko se nije pobunio zbog ove lezbejske opcije, ali muška gej opcija je problematična. Još pride u pitanju je seks između belca i crnca. Ako ste biseksualni, ovaj igra je fenomenalna za vas, jer vam daje mogućnost za puno pucačine i tucačine, jer pored gej postoje i mnoge strejt opcije za zavođenje. Iskreno se nadamo da ova negativna kampanja neće uticati da kompanije prestanu sa uključivanjem gej-lezbejskih likova u video igre i da će ih u budućnosti biti još više.

Ogledalce, ogledalce

Kad voljeni kralj nestane, njegova nemilosrdna žena preuzeće kontrolu nad kraljevstvom i držeće lepu 18-godišnju pastorku, Snežanu, skrivenu u palati. Ali kad princeza privuče pažnju šarmantnog i bogatog princa, ljubomorna kraljica će proterati devojkicu u obližnju šumu. Tamo će je prihvatiti banda buntovnih, ali dobrodušnih patuljaka i Snežana će procvetati u hrabru mladu ženu, odlučnu u tome da spase svoju zemlju od kraljice. Uz pomoć svojih novih prijatelja, ona će žustro krenuti u akciju da povрати ono što joj po pravu pripada i da ponovo osvoji njenog princa u ovoj magičnoj avanturi i komediji koja će očarati publiku širom sveta.

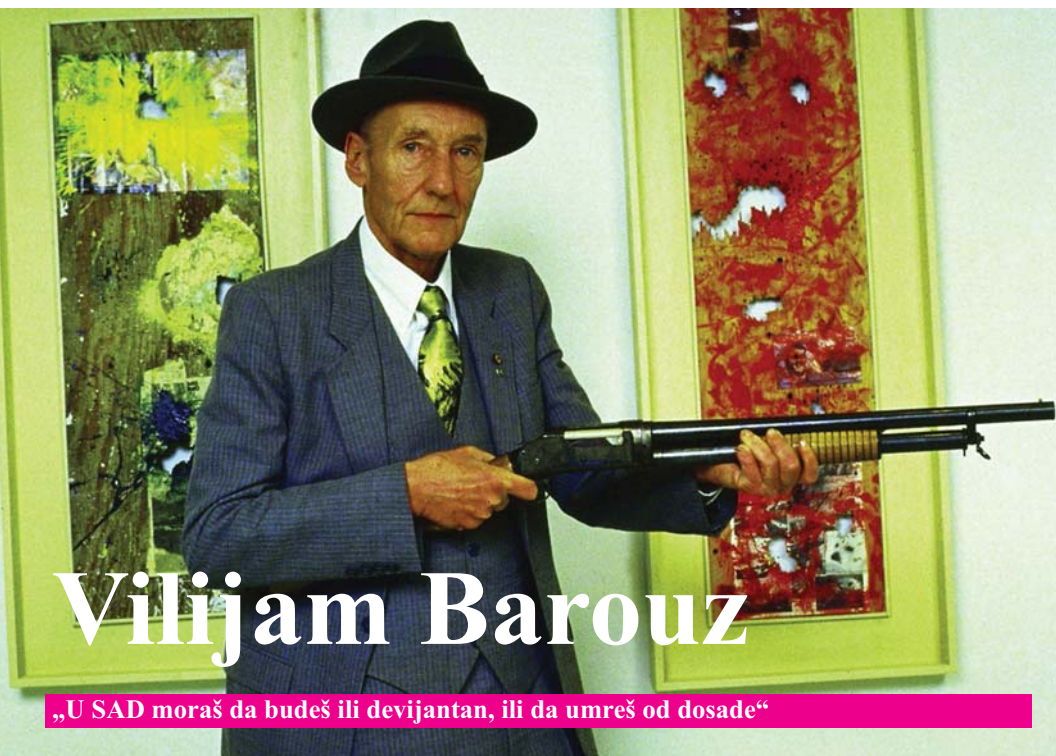
Glavne uloge: Lily Collins, Julia Roberts, Armie Hammer, Sean Bean, Nathan Lane

Američka pita: Ponovo na okupu

Bilo je to leta 1999. kad su dečaci iz malog grada u Mičigenu započeli misiju gubljenja nevinosti. U godinama koje su usledile Džim i Mišel su se venčali, dok su se Viki i Kevin rastali. Oz i Heder su se udaljili, a Finč i dalje žudi za Stiflerovom mamom. Sada se ovi dugogodišnji prijatelji vraćaju kući kao odrasli ljudi da se prisećaju i da budu inspirisani tinejdžerima koje drmajaju hormoni i koji su pokrenuli ovu legendu komedije.

Glavne uloge: Jason Biggs, Shannon Elizabeth, Alyson Hannigan, Chris Klein, Natasha Lyonne, TThomas Ian Nicholas, Tara Reid, Sean William Scott, Mena Suvari, Eddie Kaye Thomas, Jennifer Coolidge, Eugene Levy

Vilijam Barouz

„U SAD moraš da budeš ili devijantan, ili da umreš od dosade“

Otpadnik, autsajder, vuk-samotnjak, samoznaničnik samo su neke od osobina koje se vezuju za Vilijama Barouza. On je rano u svom životu shvatio da sredina u kojoj se našao nema šta da mu pruži, i do kraja svog burnog života na sve načine se trudio da joj pronađe alternativu. Nepripadanje i pobuna u njegovom slučaju dovedeni su do ekstreme kakve je malo koji pisac XX veka mogao da zamisli, a kamo li ostvari. „Ja ratujem sam,“ često je govorio pisac koji se čitavog života osećao kao zatočenik na pogrešnoj planeti.

Vilijam Barouz rođen je 5. februara 1914. godine u St. Luisu u Misuriju, u relativno imućnoj porodici. U četvrtoj godini, seksualno ga je zlostavljao dečko njegove dadilje. Upravo je dadilja uticala na njega i pričama poput one da opijum daje slatke snove, što je iskusio u 13. godini života, kada je dobio injekciju morfina zbog opekotine na usni.

Barouz je bio poslat u nekoliko privatnih škola, te je na Harvardu upisao odsek za umetnost, 1936. godine. Nakon nekoliko neuspelih pokušaja da di-

plomira - na Harvardu 1938, na Bečkom Univerzitetu, 1939, na Mexico City Collegu 1940-1950, te nakon kratkog izleta u vojsku, živio je od stalnog prihoda njegovih roditelja. Pokušao je da zarađuje pišući reklame u Njujorku u ranim četrdesetim godinama prošlog veka, a zatim se okušao i kao barmen, istrebljivač gamadi i privatni detektiv. S obzirom na to da je finansijski bio dobro obezbeđen zahvaljujući fondu svojih roditelja, Barouz je počeo da eksperimentiše sa drogom i bavio se sitnim kriminalom u Njujorku.

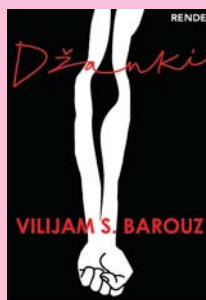
Godinu dana posle sticanja diplome iz oblasti američke književnosti na prestižnom Harvardu ženi se 1937. godine Ilzom Hercfeld Klaper, koju je upoznao prilikom putovanja u Dubrovnik. Barouz, tada već otvoreni homoseksualac, oženio se da bi Ilze, Jevrejka poreklom iz Nemačke, dobila papire i pobeгла pred nacistima u Ameriku. Razveli su se 1946. godine. U to vreme upoznaje i Džoan Volmer i ženi se po drugi put, prvi put osećajući stvarnu bliskost sa ženom. Volmerova ga uvodi u drogiranje benzedrinom i dobijaju sina Vilijama Stjuarda Barouza juniora. Ovaj brak za-

vršen je tragično – usmrtio je suprugu Džoa Volmer jednim hicem iz pištolja, navodno posle izvođenja komada „Viljem Tel”. Pisac je oslobođen optužbi pod izgovorom da je reč o ubistvu iz nehata.

Barouz nikada nije razmišljao o profesionalnom pisanju, ali na nagovor Alena Ginzberga počinje da piše o svojim narkomanskim iskustvima, koji će biti objavljeni u romanu „Džanki” 1953. godine. Alena Ginzberga i Vilijama Barouza će posle toga vezivati četrdesetogodišnje prijateljstvo koje se prekinulo 5. aprila 1997. Ginzbergovom smrću. Barouz ga je nadživeo svega četiri meseca, a njegovi savremenici i malobrojni preživeli iz bit generacije tvrde kako je „namerno otišao kod Ginzberga da sa njim završi započet razgovor”. Ovaj čudan kratkotrajni ljubavni par dokaz je teze da se suprotnosti privlače - dok je Ginzberg bio veliki humanista, zagovornik političkih i seksualnih sloboda, idealista i čovekoljubac, Barouz je nasuprot tome bio mizantrop. Mada je ljubavna afera između njih trajala samo godinu dana (1953), ali su Ginzberg i Barouz do kraja života ostali prijatelji. Godine 1958. boravili su zajedno u Parizu gde se upoznaju i prijateljuju sa nadrealistima – Dišanom, Manom Rejom, Pereom, Carom i Selinom. Iste godine ozvaničen je termin „bitnik”. Snimali su svoje razgovore putem magnetofona ili video-kamere a mnoge od tih „bitničkih” rasprava mogle su se po prvi put čuti i videti u okviru komemorativne izložbe u Lorensu, u Kanzasu, upriličene povodom desetogodišnjice smrti Vilijama Barouza.

U svojim prvim romanima Barouz obrađuje teme zavisnosti i homoseksualnosti, koje će dominirati i ostatkom njegovog opusa. U više knjiga eksperimentisao je sa „kat-ap” tehnikama, pozajmljujući ideje i tekstove iz svih segmenata popularne kulture (filma, stripa, kaubojskih i naučnofantastičnih romana), stvarajući tako upečatljiv tekstualnu mešavinu.

„Džanki” je Barouzov prvi roman, pretežno autobiografsko svedočanstvo o začaranom krugu zavisnosti, lečenja i povratku drogi, koje se i dan-danas smatra najodvažnijim i najnepristrasnijim svedočanstvom te vrste. Ova knjiga postala je kulturni klasik i uticala je na generacije pisaca svojim sirovim tonom koji se nikome ne izvinjava. Knjiga obrađuje skoro sve aspekte života zavisnika, od nabavljanja do korišćenja droge, iz-

Naučio sam jednačinu doupa: doup nije, kao alkohol ili trava, sredstvo za dostizanje većeg zadovoljstva u životu. Doup nije zabava. To je način života.

Izdavač: RENDE

begavanja policije, krize, boravka u zatvoru zbog posedovanja, lečenja i raznih situacija u koje je narkoman spreman da se upusti kako bi došao do droge (dilovanje, prostitucija...). Kroz opise kvartova u kojima se diluje u Njujorku, Nju Orleansu i Meksiko Sitiju i likova sa kojima se susreće, većinom propalica, sitnih kriminalaca i narkomana, Barouz ispisuje prvoklasni terenski izveštaj o narkomanskom podzemlju u posleratnoj Americi. Barouz je možda poslednji homoseksualni pisac kod koga biste mogli očekivati da pronađete bilo kakvu korisnu, pozitivnu ili afirmativnu storiju vezanu za mušku homoseksualnost. Osećao je snažnu odbojnost prema većini homoseksualaca. U Džankiju on piše: „U francuskoj četvrti postoji nekoliko pederskih barova koji su toliko puni da svake noći pešovani ispadaju na ulicu. Prostorija puna pešovana me užasava. Oni skakuću unao-kolo nalik na lutke na nevidljivim žicama, podstaknuti da čine jednu gnusnu stvar koja je negacija svega živog i prirodnog. Živo ljudsko biće napustilo je odavno njihova tela. Ali nešto se u njih i uselilo kada ih je njihov prvobitni stanar napustio. Pederi su lutke trbuhozboraca koje su se uselile i preuzele kontrolu nad trbuhozborcem. Ta lutka sedi u pederskom baru grleći svoje pivo,

Queer je bolno iskrena priča o romantičnim opsednutostima i umetničkim opsesijama koje je u notornoj Meksiko Siti epizodi svoga života istražio veliki hipster Bit generacije Vilijam Sivord Barouz.

Izdavač: RENDE

nekontrolisano brbljajući iza svog ukočenog lica“. Uprkos žaoci kritike i homofobičnosti ovog ranog odlomka, Barouz u praktično svim svojim romanima razmatra, opisuje i istražuje mušku homoseksualnost. U mnogim njegovim delima, homoseksualni mladić predstavljen je kao subverzivan, žestok, izražene seksualnosti, čvrst. Od 1954. do 1957. godine vreme mahom provodi u gradu Tangeru u Maroku, koji će poslužiti kao uzor za „Interzonu“ u romanu „Goli ručak“, a naslov čuvenog romana predlaže Džek Keruak. „Goli ručak“ je objavljen 1959. godine u Parizu. Posle toga nastupa najplodniji period u Barouзовom stvaralaštvu. Njegov najpoznatiji roman posle niza suđenja zbog opscenosti, biva objavljen u SAD tek 1966. Tada već slavan, Barouz putuje u London i Njujork, gde drži predavanja iz kreativnog pisanja.

Posle dužeg perioda apstinencije, od 1978. godine ponovo počinje da koristi heroin. Na Njujorškom univerzitetu održava se četvorodnevni skup koji okuplja poštovaoce Barouзовog dela, među kojima su Džon Kejdž, Peti Smit i Frenk Zapa. Barouзова slava tokom sledećih godina munjevitro raste, postaje član Američke akademije za likovne umetnosti i književnost, čita odlomke iz svojih knjiga na turnejama u Londonu i Parizu i stiže status pop-ikone i „kuma bitnika i pankera“. Obožavali su ga Bob Dilan i Peti Smit, Kurt Kobejn je s njim 1992. snimio longplejku „Zvali su ga sveštenik“. Kobejn koji je bio Barouзов veliki fan želeo ga je za ulogu osobe razapete na krst u Nirvaninom video-spotu „Heart shaped box“, ali do te saradnje ipak nije došlo. Legendarni režiser Gas Van Sant mu je dao malu, ali zapaženu ulogu

U jednoj od ranih verzija sa podnaslovom „Knjiga za dečake“, predstavlja gotovo savršen destilat autorovih starih i novih opsesija u periodu koji je obeležen njegovim povratkom heroinu i konačnim preseljenjem u Kansas.

Izdavač: Fabrika knjiga

propalog sveštenika ovisnog o heroinu u filmu „Drugstore cowboy“. Dve godine kasnije, Van Sant će čak upotrebiti Barouзовu cut up tehniku za film „Moj privatni Ajdaho“, kulturnu inscenaciju Šekspirovog Henrika IV sa čijom originalnom pričom radnja filma ima tek ovlašnih dodira. Barouz je jedan je od prvih zagovornika homoseksualnih sloboda u svojoj zemlji, pisac košmarnih vizija (neretko pod dejstvom droga) i britkih opaski na račun američkog pravnog sistema. Pre njega, niko se nije usuđivao da stvari nazove svojim pravim imenom ili da javno prizna svoje skrivene porive i mane. Iznosi niz briljantnih opservacija o Americi: „Samo je Amerika mogla da nametne takvu jednu perversiju da su dobri dosadni, a da su zli šarmanтни. Zlo je dosadno, glamurozno je otpri-like koliko i kancer“ – pisao je Barouz.

Njegov uticaj proširio se u razne sfere umetnosti, od pisaca kao što su Čarls Bukovski, Žan Žene i Norman Majler, do muzičara Rodžera Votersa, Jana Kertisa, Lua Rida, Toma Vejtsa i Kurta Kobejna.

Po romanu „Goli ručak“ snimljen je i istoimeni film u režiji Dejvida Kronenberga 1991. godine. Umro je 2. avgusta 1997. Godine od posledica srčanog udara.

Posle detektivske i piratske priče, koje su činile okosnicu prvog dela trilogije („Gradovi crvene noći“), Barouz se u „Mestu mrtvih puteva“ okreće istoriji Divljeg zapada i literarnim uzorima iz rane mladosti.

Izdavač: Fabrika knjiga

Rak prostate:

Operacija i(li) terapija

Rak prostate je takva vrsta bolesti u kojoj se rak razvija u prostati, žlezdi muškog polnog sistema.

Rak nastaje kada se ćelije prostate počnu menjati i nekontrolisano razmnožavati.

Ovakvo izmenjene mogu se raširiti iz prostate u druge delove tela, posebno u kosti i limfne žlezde. Rak prostate može izazvati bol, teškoće u mokrenju, smetnje u seksualnoj sferi i druge simptome.

Rak prostate se razvija kod muškaraca, najčešće posle pedesete godine života. On je po svojoj učestalosti drugi rak u SAD, a uzrok je smrti bolesnika više od drugih, sem raka pluća.

Mnogi faktori uključujući i nasleđe i način ishrane utiču na razvoj raka prostate. Nažalost, do

SIMPTOMI

Kada zloćudni tumor izazove uvećanje prostate ili se proširi van nje, mogu se pojaviti sledeći simptomi: česta potreba za mokrenjem, posebno noću, otežano započinjanje ili prekidanje ispuštanja mokraće, slab ili isprekidan mlaz mokraće, bol ili peckanje tokom mokrenja ili ejakulacije, krv u mokraći ili semennoj tečnosti

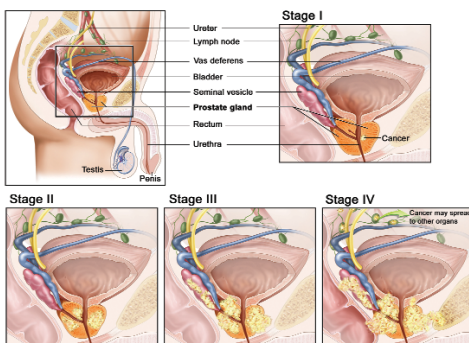
Simptomi poodmaklog raka prostate uključuju: tup, stalan bol ili osećaj težine ili pritiska u karlici, krstima ili gornjem delu butina, gubitak težine i apetita, umor, mučninu ili povraćanje

sada nije otkriven način njegovog preveniranja.

Rak prostate se najčešće otkriva pregledom kod lekara specijaliste ili analizom krvi kao što je PSA (prostataspecifičniantigen), koju radi i laboratorija Doma zdravlja Dr Ristić.

Sumnjivi rak prostate se potvrđuje uzimanjem komadića tkiva prostate (biopsija) i ispitivanjem pod mikroskopom.

Dalji testovi, kao što su rendgenska snimanja i radioizotopske pretrage, mogu da budu korisni za određivanje dokle se rak prostate proširio i da li je dao metastaze u kostima i limfnim žlezdama.

Rak prostate može se lečiti hirurški, zračenjem, hormonalnom terapijom a u nekim slučajevima i hemoterapijom. Moguće je i kombinovanje ovih terapija.

Godine bolesnika, potom druge teže bolesti (srčana oboljenja, šećerna bolest, prelažani moždani udari i sl), proces raširenosti oboljenja, nalaz pod mikroskopom kao i odgovor raka prostate na početno lečenje su faktori, koji su od velikog značaja u proceni ishoda bolesti.

Treba imati u vidu činjenicu da se često može desiti da stariji ljudi umru i pre nego što im se rak prostate otkrije ili se raširi po organizmu dajući određene simptome. Ovo naravno na određeni način čini izbor terapije težim i komplikovanim jer se često nije lako odlučiti da li samo pratiti i kontrolisati ili pak lečiti lokalizovani rak prostate, striktno vezan samo za prostatu.

Dilema je da li nekada agresivno lečenje doprinosi ili ne dužini pacijentovog preživljavanja ili kvalitetu njegovog života. S obzirom na ovo, odluku u terapiji u svakom pojedinačnom slučaju donosi ne pojedinac već urološko-onkološki konzilijun, koji se sastoji od više lekara različitih specijalnosti.

Autor je specijalista urologije.

Dom zdravlja Dr Ristić,

Narodnih heroja 38

Novi Beograd

www.dr-ristic.com

Jean Paul
GAULTIER

Jean Paul Gaultier, jedan od najznačajnijih imena svetske mode, 24. april puno 60 godina. Rođen je u francuskom gradu Arcueilu i bio je jedini koji je svoje detinjstvo proveo pokušavajući da izbegne uticaj svojih roditelja, koji su bili računovođe i nadali su se da će njihov sin postati nastavnik španskog. Budući dizajner je bio pod velikim uticajem svoje bake koja ga je ohrabivala da se bavi skiciranjem i šivenjem kostima, poslovima koji su bili sve, samo ne muški.

Gaultier nije imao nikakvo formalno obrazovanje iz oblasti mode. Umesto toga poslao je stotine svojih skica raznim modnim kućama. Pierre Cardin je bio impresioniran i zaposlili su ga kao asistenta dizajnera 1970. godine na njegov 18. rođendan. Ostalo je istorija.

Kao redovan posetilac gej klubova, on uvek ubacuje elemente gej estetike u svoje kreacije. Na primer, njegova kolekcija Pin Up Boys iz 1996. godine je prikazivala mornara kao gej ikonu i izložila uske kreacije u plavom i roze Tom of Finland stilu. Pored kontroverzne i do tada neviđene garderobe, njegove revije su bile teatralne i nje-

gove modele nosili su transvestiti, stare i gojazne žene, istetovirani i pirsingovani mladići.

Gaultier se, kroz svoje kreacije, poigrava shvatanjima muževnosti i onoga što se smatra prikladnim formama odeće za muškarce. Prvu suknju za muškarce kreirao je 1985. godine. Iako to nije imalo ogromnog uticaja, efekat je bio primećen jer su mladi gej muškarci viđani u klubovima Londona i Pariza noseći suknje. On se više puta u svojoj karijeri vraćao suknji za muškarce.

Krajem 1980-ih, Gaultier je pretrpeo seriju padova, uključujući i po njega najbolniji, gubitak ljubavnika i dugogodišnjeg poslovnog partnera Francisa Menugea, u bolesti koja je bila posledica AIDS.

Ali, 1990. on se vraća na sam front modnih dešavanja kreirajući, sada već nepoželjan, korset i ostale kostime za Madoninu Blond Ambition turneju. Njegov talenat za kostime je privukao i filmske režisere. On je dizajnirao kostime za „Kuhar, lopov, njegova žena i njen ljubavnik“, „Peti element“, dok ga je Pedro Almodovar angažovao za više njegovih filmova.

Loud & Queer

2004

Loud & Queer Cruising Point
i ove godine na EXITu od 12. do 15. jula.

**Loud & Queer
EXIT
Cruising
Point**

EXIT

EXIT FESTIVAL 12-15. JUL

Petrovaradinska tvrđava, Novi Sad, Srbija
exitfest.org / loudandqueer.rs

PRIJAVITE SE NA NAŠU SMS LISTU!

Pošaljite ime i prezime na **064 212 79 63**

ili skenirajte **QR** code vašim mobilnim telefonom.

loudandqueer.rs
exitfest.org

facebook.com/LnQ.Belgrade
twitter.com/loud_and_queer

NOVI ALBUM
POP KRALJICE

MADONNA

SA HIT SINGLOM "GIVE ME ALL YOUR LUVIN"

universalmusic.rs
twitter.com/umusic_rs
fb.com/universalmusicserbia